

Bijlage 2 bij de collectieve arbeidsovereenkomst van 12 september 2022, gesloten in het Paritair Comité voor de uitzendarbeid en de erkende ondernemingen die buurtwerken of -diensten leveren, betreffende een model van arbeidsreglement

Ontvangstmelding

Ik, ondergetekende
wonende te

verklaar, bij mijn indiensttreding, een exemplaar van het arbeidsreglement te hebben ontvangen, en de taal waarin dit reglement is opgesteld te begrijpen.

Datum en handtekening (voorafgegaan door de vermelding "gelezen en goedgekeurd").

Bijlagen :

1. Ondernemings-collectieve arbeidsovereenkomsten.

2. De namen van de preventieadviseurs, de namen van de leden van het comité voor de preventie en de bescherming op het werk, de namen van de leden van de ondernemingsraad of van de vakbondsafvaardiging.

Gezien om te worden gevoegd bij het koninklijk besluit van 3 mei 2024.

De Minister van Werk,
P.-Y. DERMAGNE

Annexe 2 à la convention collective de travail du 12 septembre 2022, conclue au sein de la Commission paritaire pour le travail intérimaire et les entreprises agréées fournissant des travaux ou services de proximité, relative au modèle de règlement de travail

Accusé de réception

Je soussigné(e)...
demeurant à

déclare avoir reçu, lors de mon entrée en service, un exemplaire du règlement de travail et comprendre la langue dans laquelle ce règlement est rédigé.

Date et signature (précédées de la mention "lu et approuvé").

Annexes :

1. Conventions collectives de travail d'entreprise.

2. Les noms des conseillers en prévention, les noms des membres du comité pour la prévention et la protection au travail, ainsi que les noms des membres du conseil d'entreprise ou de la délégation syndicale.

Vu pour être annexé à l'arrêté royal du 3 mai 2024.

Le Ministre du Travail,
P.-Y. DERMAGNE

FEDERALE OVERHEIDSDIENST ECONOMIE,
K.M.O., MIDDENSTAND EN ENERGIE

[C – 2024/004548]

18 APRIL 2024. — Koninklijk besluit tot vaststelling van de modaliteiten voor de verlening of de intrekking van de machtiging bedoeld in artikel 4 van de wet van 13 juni 1969 inzake de exploratie en de exploitatie van niet-levende rijkdommen van de territoriale zee en het continentaal plat met betrekking tot het leggen en exploiteren van pijpleidingen in het Belgische deel van de Noordzee

VERSLAG AAN DE KONING

Sire,

Het ontwerp van koninklijk besluit dat u wordt voorgesteld heeft als doel de modaliteiten vast te stellen voor de verlening of de intrekking van de machtiging bedoeld in artikel 4 van de wet van 13 juni 1969 inzake de exploratie en de exploitatie van niet-levende rijkdommen van de territoriale zee en het continentaal plat met betrekking tot het leggen en exploiteren van pijpleidingen in het Belgische deel van de Noordzee.

1. Wettelijke basis

De wettelijke basis voor het voorliggende ontwerp van koninklijk besluit, is de wet van 13 juni 1969 inzake de exploratie en de exploitatie van niet-levende rijkdommen van de territoriale zee en het continentaal plat (hierna "Wet Continentaal Plat" genoemd).

Artikel 4 van deze wet voorziet het volgende:

Voor het leggen van kabels of pijpleidingen

- die in de territoriale zee of het nationale grondgebied binnenkomen

- of die geplaatst of gebruikt worden in het kader van de exploratie van het continentaal plat, de exploitatie van de minerale en andere nietlevende rijkdommen daarvan of van de werkzaamheden van kunstmatige eilanden, installaties of inrichtingen die onder Belgische rechtsmacht vallen

is een machtiging vereist die wordt verleend of ingetrokken volgens de regels die de Koning bepaalt.

Voor pijpleidingen moet het tracé door de Koning goedgekeurd worden rekening houdend met de exploratie van het continentaal plat en de exploitatie van de minerale en andere niet-levende rijkdommen daarvan.

SERVICE PUBLIC FEDERAL ECONOMIE,
P.M.E., CLASSES MOYENNES ET ENERGIE

[C – 2024/004548]

18 AVRIL 2024. — Arrêté royal déterminant les modalités d'octroi ou de retrait de l'autorisation mentionnée à l'article 4 de la loi du 13 juin 1969 sur l'exploration et l'exploitation des ressources non vivantes de la mer territoriale et du plateau continental en ce qui concerne la pose et l'exploitation de pipelines dans la partie belge de la mer du Nord

RAPPORT AU ROI

Sire,

Le projet d'arrêté royal qui vous est soumis vise à déterminer les modalités d'octroi ou de retrait de l'autorisation mentionnée à l'article 4 de la loi du 13 juin 1969 sur l'exploration et l'exploitation des ressources non vivantes de la mer territoriale et du plateau continental en ce qui concerne la pose et l'exploitation de pipelines dans la partie belge de la mer du Nord.

1. Base légale

La base légale du présent projet d'arrêté royal est la loi du 13 juin 1969 sur l'exploration et l'exploitation des ressources non vivantes de la mer territoriale et du plateau continental (ci-après « loi Plateau continental »).

L'article 4 de cette loi prévoit que :

La pose de câbles ou de pipelines

- qui pénètrent dans la mer territoriale ou dans le territoire national

- ou qui sont installés ou utilisés dans le cadre de l'exploration du plateau continental, de l'exploitation des ressources minérales et autres ressources non-vivantes ou d'exploitation d'îles artificielles, d'installations ou d'ouvrages relevant de la juridiction belge

est subordonnée à l'obtention d'une autorisation qui est accordée ou retirée selon les modalités déterminées par le Roi.

Pour les pipelines, le tracé doit être approuvé par le Roi, compte tenu de l'exploration du plateau continental, de l'exploitation des ressources minérales et autres ressources non vivantes.

De Wet Continentaal Plat specificceert niet de aard van de producten die door pijpleidingen worden vervoerd: de wet is daarom van toepassing op alle onderzeese pijpleidingen (hierna "offshore pijpleidingen"), ongeacht wat zij vervoeren.

Voor de elektriciteitskabels en de telecommunicatiekabels is er een koninklijk besluit waarin de modaliteiten voor de verlening van de machtiging opgelegd in artikel 4 van de Wet Continentaal Plat zijn vastgesteld: het koninklijk besluit van 12 maart 2002 betreffende de nadere regels voor het leggen van kabels die in de territoriale zee of het nationaal grondgebied binnenkomen of die geplaatst of gebruikt worden in het kader van de exploratie van het continentaal plat, de exploitatie van de minerale rijkdommen en andere niet-levende rijkdommen daarvan of van de werkzaamheden van kunstmatige eilanden, installaties of inrichtingen die onder Belgische rechtsmacht vallen.

Voor pijpleidingen bestaat er geen koninklijk besluit, rechtstreeks in uitvoering van artikel 4 van de Wet Continentaal Plat, waarin de procedures voor het verlenen van de machtiging zijn vastgelegd.

2. Andere wetgeving betreffende offshore pijpleidingen of sommige daarvan

2.1. Gaswet

De wet van 12 april 1965 betreffende het vervoer van gasachtige producten en andere door middel van leidingen (hierna de "Gaswet" genoemd) is van toepassing op het transport van alle brandbare gassen door middel van pijpleidingen, zowel onshore als offshore leidingen. Bij uitbreiding bij koninklijk besluit overeenkomstig artikel 2, § 3, 2°, is deze wet ook van toepassing op het vervoer door middel van pijpleidingen van alle vloeibare en vloeibaar gemaakte koolwaterstoffen en op het vervoer van enkele bijzondere verbindingen zoals met name zuurstof of pekel.

Artikel 3 van de Gaswet bepaalt ook dat voor de bouw en de exploitatie van elke vervoerinstallatie, waaronder pijpleidingen, een voorafgaande toekenning van een individuele vergunning door de minister bevoegd voor Energie vereist is.

Voor de Gaswet zijn er verschillende uitvoeringsbesluiten met betrekking tot vergunningen gericht op het waarborgen van de economische duurzaamheid van vervoersinstallaties en de openbare veiligheid tijdens de aanleg en exploitatie van pijpleidingen.

Deze besluiten omvatten:

- een koninklijk besluit tot vaststelling van de wijze van toekenning van de machtiging, namelijk het koninklijk besluit van 14 mei 2002 betreffende de vervoersvergunning voor gasachtige producten en andere door middel van leidingen;

- een koninklijk besluit tot vaststelling van de veiligheidsregels die moeten worden nageleefd bij het ontwerp, de aanleg, de exploitatie en de buitendienststelling van leidingen die onderworpen zijn aan de Gaswet, namelijk het koninklijk besluit van 19 maart 2017 betreffende de veiligheidsmaatregelen inzake de oprichting en de exploitatie van installaties voor vervoer van gasachtige producten en andere door middel van leidingen.

Er moet worden opgemerkt dat dit laatste koninklijk besluit van 19 maart 2017 bijzondere bepalingen bevat voor offshore pijpleidingen. Er wordt bijvoorbeeld een veiligheidszone ingesteld die alle andere activiteiten verbiedt in een gebied dat zich 500 m uitstrekt aan weerszijden van de pijpleiding. Dit koninklijk besluit bepaalt ook de inhoud van 4 technische codes die, goedgekeurd bij ministerieel besluit, het koninklijk besluit vervolledigen en enkele honderden pagina's aan technische voorschriften vertegenwoordigen.

2.2. Waterstofwet

De wet van 11 juli 2023 betreffende het vervoer van waterstof door middel van leidingen (hierna de "Waterstofwet" genoemd) heeft het vervoer van waterstof via leidingen, dat voorheen onder de Gaswet viel omdat het een ontvlambaar gas is, uit het toepassingsgebied van de Gaswet gehaald. De Waterstofwet voorziet echter in dezelfde modaliteiten als de Gaswet voor het verlenen en intrekken van machtigingen voor leidingen die dit gas transporteren. De Waterstofwet verwijst ook rechtstreeks of onrechtstreeks naar dezelfde voornoemde besluiten van 14 mei 2002 en 19 maart 2017 om de voorwaarden voor het verlenen van een machtiging en de veiligheidsvoorwaarden waaraan moet worden voldaan, vast te leggen.

2.3. Wet ter bescherming van het marien milieu

Artikel 16, § 1, 7°, van de wet van 11 december 2022 ter bescherming van het marien milieu en ter organisatie van de mariene ruimtelijke planning in de Belgische zeegebieden (hierna "Wet ter bescherming van het marien milieu") bepaalt dat een milieuv vergunning (of toelating) vereist is voor commerciële en industriële activiteiten die plaatsvinden in zeegebieden. Artikel 3, 1° van deze wet definieert zeegebieden als de territoriale zee, het continentaal plat en de exclusieve economische zone van België.

La loi Plateau continental ne précise pas la nature des produits transportés par pipelines : elle s'applique donc à tous les pipelines sous-marins (ci-après « pipelines offshore »), quoi qu'ils transportent.

Pour les câbles électriques et les câbles de télécommunication, il existe un arrêté royal qui détermine les modalités d'octroi de l'autorisation imposée à l'article 4 de la loi Plateau continental : il s'agit de l'arrêté royal du 12 mars 2002 relatif aux modalités de pose de câbles qui pénètrent dans la mer territoriale ou dans le territoire national ou qui sont installés ou utilisés dans le cadre de l'exploration du plateau continental, de l'exploitation des ressources minérales et autres ressources non vivantes ou de l'exploitation d'îles artificielles, d'installations ou d'ouvrages relevant de la juridiction belge.

Pour les pipelines, il n'existe aucun arrêté royal, directement pris en exécution de l'article 4 de la loi Plateau Continental, qui détermine les modalités d'octroi de l'autorisation.

2. Autres législations concernant les pipelines offshore ou certains d'entre eux

2.1. Loi Gaz

La loi du 12 avril 1965 relative au transport de produits gazeux et autres par canalisations (ci-après « loi Gaz ») s'applique au transport de tous les gaz inflammables par canalisations, par pipelines, que les canalisations soient terrestres ou offshore. Par extension par arrêté royal conformément à son article 2, § 3, 2°, cette loi s'applique également au transport par pipelines de tous les hydrocarbures liquides et liquéfiés et au transport de quelques composés particuliers tels que notamment l'oxygène ou la saumure.

La loi Gaz prévoit aussi, en son article 3, que la construction et l'exploitation de toute installation de transport, dont les pipelines, sont soumises à l'octroi préalable d'une autorisation individuelle délivrée par le ministre qui a l'Énergie dans ses attributions.

Pour la loi Gaz, il existe divers arrêtés d'application en lien avec les autorisations visant à assurer la durabilité économique des installations de transport et la sécurité publique lors de la construction et l'exploitation des pipelines.

Parmi ces arrêtés figurent :

- un arrêté royal définissant les modalités d'octroi de l'autorisation, à savoir l'arrêté royal du 14 mai 2002 relatif à l'autorisation de transport de produits gazeux et autres par canalisations ;

- un arrêté royal définissant les règles de sécurité à respecter lors de la conception, la construction, l'exploitation et la mise hors service des pipelines soumis à la loi Gaz, à savoir l'arrêté royal du 19 mars 2017 relatif aux mesures de sécurité en matière d'établissement et dans l'exploitation des installations de transport de produits gazeux et autres par canalisations.

Il est à noter que ce dernier arrêté royal du 19 mars 2017 contient des dispositions particulières propres aux pipelines offshore. Il établit par exemple une zone de sécurité qui interdit toute autre activité dans une zone s'étalant sur 500 m de part et d'autre du pipeline. Cet arrêté royal définit aussi le contenu de 4 codes techniques qui, approuvés par arrêté ministériel, le complètent et représentent plusieurs centaines de page de réglementation technique.

2.2. Loi Hydrogène

La loi du 11 juillet 2023 relative au transport d'hydrogène par canalisations (ci-après « loi Hydrogène ») a sorti du champ d'application de la loi Gaz le transport par canalisations d'hydrogène jusque alors soumis à cette dernière loi puisqu'il s'agit d'un gaz inflammable. Ceci dit, la loi Hydrogène prévoit pour les pipelines transportant ce gaz les mêmes modalités d'octroi et de retrait d'autorisation que la loi Gaz. La loi Hydrogène se réfère d'ailleurs directement ou indirectement aux mêmes arrêtés susmentionnés du 14 mai 2002 et du 19 mars 2017 pour définir les conditions d'octroi de l'autorisation et pour définir les conditions de sécurité à respecter.

2.3. Loi Protection du milieu marin

La loi du 11 décembre 2022 visant la protection du milieu marin et l'organisation de l'aménagement des espaces marins belges (ci-après « loi Protection du milieu marin ») prévoit en son article 16, § 1er, 7°, que sont soumis à permis d'environnement (ou autorisation) les activités commerciales et industrielles qui ont lieu dans les espaces marins. L'article 3, 1°, de cette loi définit les espaces marins comme la mer territoriale, le plateau continental et la zone économique exclusive de la Belgique.

Het leggen en exploiteren van een offshore pijpleiding is zonder twijfel een industriële activiteit. Voor het leggen van een offshore pijpleiding is daarom ook een milieuvergunning nodig.

3. Historiek

Tot nu toe werden twee offshore pijpleidingen aangelegd in de Belgische territoriale wateren richting Zeebrugge: de "Zeepipe" vanuit Noorse wateren en de "Interconnector" vanuit het Verenigd Koninkrijk.

Een derde pijpleiding, de "Franpipe" naar Duinkerke, werd aangelegd in de exclusieve economische zone van België in de Noordzee, maar niet in de territoriale wateren.

De twee offshore pijpleidingen die in de territoriale wateren zijn aangelegd vielen al onder de toepassing van de Gaswet toen ze werden aangelegd, omdat ze waren ontworpen voor het transport van aardgas, een brandbaar gas, dat ze vandaag overigens nog steeds transporteren.

Daarom werden voor deze pijpleidingen in het kader van artikel 3 van de Gaswet machtigingen afgeleverd in respectievelijk 1991 en 1996.

Voor deze twee offshore pijpleidingen is geen machtiging verleend in toepassing van de Wet Continentaal Plat, aangezien de wet op dat moment geen machtiging voor pijpleidingen voorzag. De machtiging voor pijpleidingen werd namelijk opgenomen in de wet Continentaal Plat door de wet van 22 april 1999 betreffende de exclusieve economische zone van België in de Noordzee.

4. Toekomstperspectieven

Gezien de noodzaak om de klimaatverandering en dus de uitstoot van broeikasgassen tegen te gaan, wordt de installatie van nieuwe pijpleidingen in de Belgische territoriale wateren overwogen. Er worden al twee projecten ontwikkeld.

Deze pijpleidingen zullen bijvoorbeeld kooldioxide naar geologische stortplaatsen transporteren of waterstof uit hernieuwbare bronnen transporteren. Pijpleidingen die kooldioxide transporteren zullen alleen onder de Wet Continentaal Plat vallen; pijpleidingen die waterstof transporteren zullen ook onder de Waterstofwet vallen die, nota bene, dezelfde modaliteiten bevat voor het verlenen en intrekken van machtigingen en dezelfde veiligheidsregels als de Gaswet.

Toch zal volgens een zeer optimistische schatting het aantal nieuwe pijpleidingen, en dus ook het aantal vergunningsaanvragen, waarschijnlijk beperkt blijven tot minder dan een tiental in de komende twintig jaar.

5. Doel van dit ontwerp van koninklijk besluit

Dit ontwerp van koninklijk besluit heeft tot doel de modaliteiten vast te stellen voor het verlenen of intrekken van de machtiging bedoeld in artikel 4 van de Wet Continentaal Plat met betrekking tot de offshore pijpleidingen, rekening houdend met het bestaan van:

- twee andere wetten, namelijk de Gaswet en de Waterstofwet, die ook een machtiging vereisen voor bepaalde pijpleidingen als zij specifieke producten vervoeren, met name gas en waterstof;

- de milieuwetgeving die voor alle offshore pijpleidingen een milieuvergunning voorziet.

6. Gekozen aanpak

De gekozen aanpak is de aanpak van administratieve vereenvoudiging en van beveiliging.

- Aangezien er reeds een verplichting bestaat krachtens de wet ter bescherming van het marien milieu om een milieuvergunning te verkrijgen voorafgaandelijk aan het leggen en het exploiteren van een pijpleiding in de Belgische zeegebieden die de Belgische territoriale wateren omvatten;

- aangezien alle offshore pijpleidingen die de Belgische territoriale wateren doorkruisen onder de Wet Continentaal Plat vallen;

- aangezien sommige van de offshore pijpleidingen ook onder het toepassingsgebied van de Gaswet en Waterstofwet vallen;

- aangezien de Gaswet en Waterstofwet de verplichting opleggen om een machtiging te verkrijgen met betrekking tot de economische levensvatbaarheid, de openbare veiligheid en het recht om grond in gebruik te nemen, en dat de modaliteiten voor het verlenen van deze machtiging al zijn vastgelegd bij koninklijk besluit,

wordt er voorgesteld:

1° om voor de pijpleidingen die onder het toepassingsgebied van de Gaswet of Waterstofwet vallen, voorop te stellen dat de vergunning die in het kader van voornoemde wetten wordt verleend, tevens geldt als de machtiging bedoeld in artikel 4 van de wet van 13 juni 1969 en waarbij voornoemde machtiging en vergunning in eenzelfde besluit door de Koning zullen worden verleend; een bijkomende machtiging voor deze pijpleidingen is immers volledig overbodig;

2° om voor de pijpleidingen die niet onder het toepassingsgebied van de Gaswet of Waterstofwet vallen, te bepalen dat de modaliteiten voor het verlenen of de intrekken van de machtiging, bedoeld in artikel 4 van

La pose et l'exploitation d'un pipeline offshore est sans conteste une activité industrielle. La pose d'un pipeline offshore est donc aussi soumise à permis d'environnement.

3. Historique

Jusqu'à présent, deux pipelines offshore ont été posés dans les eaux territoriales belges, en direction de Zeebrugge : le « Zeepipe » en provenance des eaux norvégiennes et l'« Interconnector » en provenance de Grande-Bretagne.

Un troisième pipeline, le « Franpipe » en direction de Dunkerque a été posé dans la zone exclusive économique belge de la mer du nord mais pas dans les eaux territoriales.

Les deux pipelines posés dans les eaux territoriales tombaient déjà à l'époque de leur installation sous le champ d'application de la loi Gaz car ils avaient été conçus pour transporter du gaz naturel, un gaz inflammable ; ils en transportent d'ailleurs toujours aujourd'hui.

C'est pourquoi des autorisations ont été délivrées pour ces pipelines dans le cadre de l'article 3 de la loi Gaz, respectivement en 1991 et 1996.

Aucune autorisation n'a été délivrée pour ces pipelines en application de la loi Plateau continental puisqu'à cette époque, la loi ne prévoyait pas d'autorisation pour les pipelines. L'autorisation pour les pipelines a en effet été introduite par après dans la loi Plateau continental par la loi du 22 avril 1999 concernant la zone économique exclusive de la Belgique en mer du Nord.

4. Perspectives futures

Vu la nécessité qu'il y a à lutter contre les changements climatiques et donc les émissions de gaz à effet de serre, l'installation de nouveaux pipelines est envisagée dans les eaux territoriales belges. Deux projets sont déjà en cours d'élaboration.

Ces pipelines transporteront par exemple du dioxyde de carbone pour l'acheminer vers des sites géologiques d'enfouissement ou de l'hydrogène produit à partir de sources renouvelables. Les pipelines transportant du dioxyde de carbone ne seront soumis qu'à la loi Plateau continental ; les pipelines transportant de l'hydrogène seront aussi soumis à la loi Hydrogène qui, rappelons-le, prévoit les mêmes modalités d'octroi et de retrait d'autorisation et les mêmes règles de sécurité que la loi Gaz.

Ceci dit, le nombre de ces nouveaux pipelines et donc de dossiers d'autorisation devrait rester limité, moins d'une dizaine dans les vingt années à venir en étant très optimiste.

5. Objectif du présent projet d'arrêté royal

Le présent projet d'arrêté royal vise à déterminer les modalités d'octroi ou de retrait de l'autorisation mentionnée à l'article 4 de la loi Plateau continental en ce qui concerne les pipelines offshore en tenant compte de l'existence :

- de deux autres législations qui prévoient également une autorisation en ce qui concerne certains pipelines s'ils transportent des fluides précis, les lois Gaz et Hydrogène ;

- d'une législation environnementale qui prévoit pour tous les pipelines offshore un permis d'environnement.

6. Approche choisie

L'approche choisie est celle de la simplification administrative et de la sécurité.

- Etant donné qu'il existe déjà en vertu de la loi Protection du milieu marin l'obligation d'obtenir un permis d'environnement préalable à la pose et à l'exploitation d'un pipeline dans les espaces marins belges qui incluent les eaux territoriales belges ;

- étant donné que tous les pipelines offshore traversant les eaux territoriales belges sont soumis à la loi Plateau continental ;

- étant donné que parmi les pipelines offshore, certains entrent aussi dans le champ d'application des lois Gaz ou Hydrogène ;

- étant donné que les lois Gaz et Hydrogène imposent l'obligation d'obtenir une autorisation relative à la viabilité économique, à la sécurité publique et au droit d'occupation du sol et que pour cette autorisation les modalités d'octroi ont déjà été fixées par arrêté royal,

il est proposé :

1° de considérer que, pour les canalisations qui tombent dans le champ d'application de la loi Gaz ou de la loi Hydrogène, l'autorisation accordée en vertu des lois précitées vaut également comme autorisation visée à l'article 4 de la loi du 13 juin 1969, et que les autorisations précitées sont accordées par le Roi dans un même arrêté ; en effet, une autorisation supplémentaire pour ces canalisations est tout à fait superflue ;

2° de déterminer pour les pipelines n'entrant pas dans le champ d'application des lois Gaz ou Hydrogène, que les modalités pour l'octroi ou le retrait de l'autorisation mentionnée à l'article 4 de la loi

de Wet Continentaal Plat, dezelfde zijn als die welke zijn bepaald voor de vergunningen die worden verleend in het kader van de Gaswet, met één verschil met name dat de Koning de machtiging verleend onder de federale bevoegdheid van Noordzee.

Aangezien de Waterstofwet ook is afgestemd op de Gaswet voor wat de modaliteiten voor het verlenen van de machtiging betreft, maakt dit het mogelijk om de vergelijkbare modaliteiten voor de machtiging met betrekking tot de economische levensvatbaarheid, de openbare veiligheid en het recht om grond in gebruik te nemen te kunnen behouden voor alle pijpleidingen die de Belgische wateren doorkruisen.

Voor wat de veiligheid betreft wordt ook voorgesteld om voor alle pijpleidingen die onder de Wet Continentaal Plat vallen, d.w.z. alle offshore pijpleidingen, te verwijzen naar de bepalingen voorzien in het kader van de Gaswet, namelijk de bepalingen voorzien in het koninklijk besluit van 19 maart 2017 (zie punt 2.1), aangezien deze bepalingen al bestaan.

Het is onnodig om verschillende veiligheidsregels te creëren voor de offshore pijpleidingen, afhankelijk van het feit of ze al dan niet onder de Gaswet- of Waterstofwet vallen (wetende dat ze allemaal onder de Wet Continentaal Plat vallen). Bovendien zou dit kunnen leiden tot verwarring en eventuele tegenstrijdigheden tussen de verschillende regelgevingen, wat schadelijk is voor de veiligheid.

Tot slot zou dit kunnen leiden tot onmogelijke situaties in het geval van een aanvraag tot machtiging voor pijpleidingen die verschillende producten afwisselend kunnen vervoeren, zoals er op het moment van schrijven steeds meer sprake is van het installeren van dergelijke leidingen.

Om alle hierboven genoemde redenen werd beslist geen gevolg te geven aan de suggestie van de Raad van State in zijn advies 74.948/16 van 18 december 2023 waarin gesteld werd dat het wenselijk zou zijn een autonome reglementering in te voeren in uitvoering van de wet op het continentaal plat.

De oplossing die in dit ontwerp van koninklijk besluit wordt voorgesteld laat ook toe dat dezelfde administratie, *in casu* de Algemene Directie Energie van de FOD Economie, alle machtigingsdossiers voor offshore pijpleidingen met betrekking tot de economische levensvatbaarheid, de veiligheid en het recht op het in gebruik nemen van grond behandelt, hetgeen de uniforme behandeling van de voornoemde dossiers faciliteert. Deze administratie beheert al meer dan vijftig jaar de machtigingen en de veiligheidsregels voorzien in de Gaswet.

Artikelsgewijze toelichting

Artikel 1

Dit artikel vermeldt bepaalde definities die nuttig zijn voor een goed begrip van de tekst.

Ingevolge de opmerking met betrekking tot de definitie van 'pijpleiding' in artikel 1, 1° van het voorliggend besluit in het advies van de Raad van State met kenmerk 74.948/16 van 18 december 2023 (randnummer 7), werd een definitie ingevoegd van de termen 'gas' en 'vloeistof'. De term gas hier is ruimer dan deze in de wet van 12 april 1965. Terwijl het in de wet van 12 april 1965 gaat over "elke brandstof" en gassen daarom als brandbaar gedefinieerd worden, gaat het in voorliggend besluit over alle gassen, zowel brandbare als niet-brandbare. In dat kader werd ook de omstandigheden wat betreft temperatuur en druk gespecificeerd waarin de toestand van het product wordt beoogd om dit te kwalificeren als 'gas' of 'vloeistof'.

Artikel 2

Dit artikel definieert het toepassingsgebied van het koninklijk besluit door te verwijzen naar de Wet Continentaal Plat.

Artikel 3

Deze bepaling stelt vast dat voor pijpleidingen die zowel onder het toepassingsgebied van de Gaswet of Waterstofwet vallen als onder de Wet Continentaal Plat voortaan eenzelfde koninklijk besluit zowel de vergunning verleent in het kader van de Gaswet of de Waterstofwet als de machtiging verleent. Dit koninklijk besluit keurt het tracé van de pijpleidingen ook goed. Dit koninklijk besluit wordt verleend overeenkomstig de bepalingen van de Gaswet of Waterstofwet, waarbij "de minister" telkens gelezen moet worden als "de Koning".

De bevoegde minister betreft zowel de Minister bevoegd voor Noordzee als de Minister bevoegd voor Energie.

Artikel 4

Voor de pijpleidingen die niet onder de Gaswet of Waterstofwet vallen, legt deze bepaling de voorwaarden vast voor het verlenen en de intrekking van de machtiging voorzien door de Wet Continentaal Plat

Plateau continental sont les mêmes que celles déterminées pour les autorisations émises dans le cadre de la loi Gaz, à une différence près, à savoir que le Roi accorde l'autorisation au titre de la compétence fédérale de la mer du Nord.

Etant donné que la loi Hydrogène s'aligne également sur la loi Gaz en ce qui concerne les modalités d'autorisation, cela permet de conserver des modalités similaires d'autorisation relative à la viabilité économique, à la sécurité publique et au droit d'occupation du sol pour tous les pipelines traversant les eaux belges.

En ce qui concerne la sécurité, il est aussi proposé de faire référence aux dispositions prévues dans le cadre de la loi Gaz, à savoir celles prévues dans l'arrêté royal du 19 mars 2017 (voir point 2.1) pour tous les pipelines soumis à la loi Plateau continental, c'est-à-dire l'ensemble des pipelines offshore, puisque ces dispositions existent déjà.

Créer des règles de sécurité différentes pour les pipelines offshore suivant qu'ils sont soumis ou non aux lois Gaz ou Hydrogène (sachant qu'ils sont tous soumis à la loi Plateau continental), est inutile. De plus, cela pourrait créer de la confusion et d'éventuelles contradictions entre les différentes réglementations, ce qui est nuisible à la sécurité.

Enfin, cela pourrait conduire à des situations impossibles en cas de demande d'autorisation de pipelines pouvant transporter alternativement différents fluides comme il est de plus en plus question d'en installer au moment d'écrire ces lignes.

Pour toutes les raisons reprises ci-dessus, il a été décidé de ne pas suivre la suggestion du Conseil d'Etat dans son avis 74.948/16 du 18 décembre 2023 disant qu'il serait préférable de mettre en place une réglementation autonome prise en exécution de la loi sur le plateau continental.

La solution proposée dans le présent projet d'arrêté royal permet aussi que ce soit la même administration, la Direction générale de l'Energie du SPF Economie en l'occurrence, qui instruit tous les dossiers d'autorisation de pipeline offshore relative à la viabilité économique, à la sécurité et au droit d'occupation du sol, ce qui est un gage de traitement uniforme desdits dossiers. Cette administration gère les autorisations et les règles de sécurité prévues dans la loi Gaz depuis plus de cinquante ans.

Commentaire des articles

Article 1er

Cet article reprend certaines définitions utiles à la bonne compréhension du texte.

Suite à la remarque concernant la définition de « pipeline » à l'article 1, 1° du présent arrêté dans l'avis du Conseil d'Etat de référence 74.948/16 du 18 décembre 2023 (numéro marginal 7), une définition des termes "gaz" et "liquide" a été insérée. Le terme gaz est ici plus large que celui de la loi du 12 avril 1965. Alors que la loi du 12 avril 1965 parle de « tout combustible » et définit donc les gaz comme combustibles, le présent arrêté parle de tous les gaz, combustibles et non combustibles. Il précise également les conditions de température et de pression dans lesquelles l'état du produit est censé le qualifier de "gaz" ou de "liquide".

Article 2

Cet article définit le champ d'application de l'arrêté royal en faisant référence à la loi Plateau continental.

Article 3

Cette disposition prévoit que pour les pipelines qui relèvent du champ d'application de la loi Gaz ou de la loi Hydrogène ainsi que de la loi Plateau continental, un seul arrêté royal accorde désormais à la fois l'autorisation en vertu de la loi Gaz ou de la loi Hydrogène et l'autorisation dans le cadre de la Loi Plateau continental. Cet arrêté royal approuve également le tracé des canalisations. Cet arrêté royal est octroyé conformément aux dispositions de la loi Gaz ou de la loi Hydrogène à la seule différence que le « ministre » doit toujours être lu comme « le Roi ».

Le ministre compétent est à la fois le ministre qui a la Mer du Nord dans ses attributions et le ministre qui a l'Énergie dans ses attributions.

Article 4

Cette disposition établit pour les pipelines non soumis à la loi Gaz ou la loi Hydrogène les conditions d'octroi et de retrait de l'autorisation prévue par la loi Plateau continental en se référant aux conditions fixées

door te verwijzen naar de voorwaarden vastgelegd in het kader van de Gaswet, namelijk tegenwoordig deze voorzien in het koninklijk besluit van 14 mei 2002, waarbij “de minister” telkens gelezen moet worden als “de Koning”

De bevoegde minister betreft in dit geval de Minister bevoegd voor Noordzee.

Artikel 5

Dit artikel breidt de veiligheidsregels die bij de Gaswet uit tot alle offshore pijpleidingen die onder de Wet Continentaal Plat vallen.

Artikel 6

Mede ingevolge de opmerking in het advies van de Raad van State met kenmerk 74.948/16 van 18 december 2023 (randnummer 9), maakt deze bepaling het mogelijk dat de Koning de veiligheidsregels in voorkomend geval aanpast aan de aard van de vervoerde producten (en de daaraan potentieel gerelateerde risico's), die in het kader van de Wet Continentaal Plat niet-ontvlambaar of zelfs volledig inert kunnen zijn alsook desgevallend aan de ligging van de betreffende pijpleiding (en de daaraan potentieel gerelateerde risico's). Dit kan betekenen dat de veiligheidsregels moeten worden aangescherpt als het vervoerde product giftig is, zoals ammoniak, of dat de regels moeten worden versoepeld als het vervoerde product een inerte vloeistof is, zoals zoet water.

Artikel 7 behoeft geen commentaar.

Wij hebben de eer te zijn,

Sire,
van Uwe Majesteit,
de zeer eerbiedige
en zeer getrouwe dienaars,
De Minister van Noordzee,
P. VAN TIGCHELT
De Minister van Energie,
T. VAN DER STRAETEN

Raad van State
afdeling Wetgeving

Advies 74.948/16 van 18 december 2023 over een ontwerp van koninklijk besluit ‘tot vaststelling van de modaliteiten voor de verlening of de intrekking van de machtiging bedoeld in artikel 4 van de wet van 13 juni 1969 inzake de exploratie en de exploitatie van niet-levende rijkdommen van de territoriale zee en het continentaal plat met betrekking tot het leggen en exploiteren van pijpleidingen in het Belgische deel van de Noordzee’

Op 24 november 2023 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Minister van Noordzee verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van koninklijk besluit ‘tot vaststelling van de modaliteiten voor de verlening of de intrekking van de machtiging bedoeld in artikel 4 van de wet van 13 juni 1969 inzake de exploratie en de exploitatie van niet-levende rijkdommen van de territoriale zee en het continentaal plat met betrekking tot het leggen en exploiteren van pijpleidingen in het Belgische deel van de Noordzee’.

Het ontwerp is door de zestiende kamer onderzocht op 12 december 2023. De kamer was samengesteld uit Pierre Lefranc, staatsraad, voorzitter, Toon Moonen en Tim Corthaut, staatsraden, Jan Velaers en Johan Put, assessoren, en Wim Geurts, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Arne Carton, auditeur.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst van het advies is nagezien onder toezicht van Tim Corthaut, staatsraad.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 18 december 2023.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

dans le cadre de la loi Gaz, à savoir actuellement celles prévues dans l'arrêté royal du 14 mai 2002, à la seule différence que le « ministre » doit toujours être lu comme « le Roi ».

Dans ce cas, le ministre compétent est le ministre qui a la Mer du Nord dans ses attributions.

Article 5

Cet article étend les règles de sécurité prises en exécution de la loi Gaz à tous les pipelines offshore soumis à la loi Plateau continental.

Article 6

Suivant également le commentaire de l'avis du Conseil d'État de référence 74.948/16 du 18 décembre 2023 (numéro marginal 9), cette disposition permet au Roi d'adapter les règles de sécurité, le cas échéant, à la nature des produits transportés (et aux risques potentiellement liés), qui peuvent être ininflammables voire totalement inertes dans le cadre de la loi sur le plateau continental ainsi que, le cas échéant, à la localisation de la canalisation en question (et aux risques potentiellement liés). Il peut s'agir de renforcer les règles de sécurité si le produit transporté est toxique, de l'ammoniac par exemple, ou d'adoucir les règles si le produit transporté est un liquide inerte, de l'eau douce par exemple.

L'article 7 ne nécessite pas de commentaire.

Nous avons l'honneur d'être,

Sire,
de Votre Majesté,
les très respectueux
et très fidèles serviteurs,

Le Ministre de la Mer du Nord,
P. VAN TIGCHELT
La Ministre de l'Énergie,
T. VAN DER STRAETEN

Conseil d'État
section de législation

Avis 74.948/16 du 18 décembre 2023 sur un projet d'arrêté royal 'déterminant les modalités d'octroi ou de retrait de l'autorisation mentionnée à l'article 4 de la loi du 13 juin 1969 sur l'exploration et l'exploitation des ressources non vivantes de la mer territoriale et du plateau continental en ce qui concerne la pose et l'exploitation de pipelines dans la partie belge de la mer du Nord'

Le 24 novembre 2023, le Conseil d'État, section de législation, a été invité par le Ministre de la Mer du Nord à communiquer un avis dans un délai de trente jours, sur un projet d'arrêté royal 'déterminant les modalités d'octroi ou de retrait de l'autorisation mentionnée à l'article 4 de la loi du 13 juin 1969 sur l'exploration et l'exploitation des ressources non vivantes de la mer territoriale et du plateau continental en ce qui concerne la pose et l'exploitation de pipelines dans la partie belge de la mer du Nord'.

Le projet a été examiné par la seizième chambre le 12 décembre 2023. La chambre était composée de Pierre Lefranc, conseiller, président, Toon Moonen et Tim Corthaut, conseillers d'État, Jan Velaers et Johan Put, assessesurs, et Wim Geurts, greffier.

Le rapport a été présenté par Arne Carton, auditeur.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise de l'avis a été vérifiée sous le contrôle de Tim Corthaut, conseiller d'État.

L'avis, dont le texte suit, a été donné le 18 décembre 2023.

*

1. En application de l'article 84, § 3, alinéa 1er, des lois sur le Conseil d'État, coordonnées le 12 janvier 1973, la section de législation a fait porter son examen essentiellement sur la compétence de l'auteur de l'acte, le fondement juridique et l'accomplissement des formalités prescrites.

*

Strekking van het ontwerp

2. Het om advies voorgelegde ontwerp van koninklijk besluit stelt regels vast die gelden voor pijpleidingen bedoeld in artikel 4, eerste lid, eerste en tweede streepje, van de wet van 13 juni 1969 'inzake de exploratie en de exploitatie van de niet-levende rijkdommen van de territoriale zee en het continentaal plat'.

Het ontwerp bepaalt de pijpleidingen die onder het toepassingsgebied van het nemen besluit vallen (artikel 2 van het ontwerp), stelt de toepasselijke regels vast in functie van de eventuele toepasselijkheid van andere wetgeving, met name de wet van 12 april 1965 'betreffende het vervoer van gasachtige producten en andere door middel van leidingen' en de wet van 11 juli 2023 'betreffende het vervoer van waterstof door middel van leidingen' (artikelen 3 en 4), onderwerpt de in artikel 2 bedoelde pijpleidingen aan de veiligheidsvereisten die van toepassing zijn op vervoersinstallaties in uitvoering van artikel 17 van de wet van 12 april 1965 (artikel 5) en machtigt de Koning om af te wijken van de in artikel 5 bedoelde veiligheidsvereisten (artikel 6).

De regeling treedt in werking op de dag van de bekendmaking ervan in het *Belgisch Staatsblad* (artikel 7).

Artikel 8 belast de minister bevoegd voor de Noordzee en de minister bevoegd voor Energie, ieder wat hem betreft, met de uitvoering van het ontworpen besluit.

Rechtsgrond

3.1. Zoals blijkt uit de aanhef, wordt voor het ontwerp rechtsgrond gezocht in de algemene uitvoeringsbevoegdheid van de Koning (artikel 108 van de Grondwet), gelezen in samenhang met artikel 4 van de wet van 13 juni 1969.

De voormelde wettelijke bepaling luidt:

“Voor het leggen van kabels of pijpleidingen

- die in de territoriale zee of het nationaal grondgebied binnenkomen
- of die geplaatst of gebruikt worden in het kader van de exploratie van het continentaal plat, de exploitatie van de minerale en andere niet-levende rijkdommen daarvan of van de werkzaamheden van kunstmatige eilanden, installaties of inrichtingen die onder Belgische rechtsmacht vallen is een machtiging vereist die wordt verleend of ingetrokken volgens de regels die de Koning bepaalt.

Voor pijpleidingen moet het tracé door de Koning goedgekeurd worden rekening houdend met de exploratie van het continentaal plat en de exploitatie van de minerale en andere niet-levende rijkdommen daarvan.

De Koning kan bijkomende maatregelen opleggen om verontreiniging door pijpleidingen te voorkomen, verminderen, of bestrijden.”

Die bepaling biedt op zich afdoende rechtsgrond voor alle artikelen van het ontwerp, onder voorbehoud van hetgeen hierna wordt gesteld.

3.2. Gevraagd of er voor wat betreft de veiligheidsvereisten (artikelen 5 en 6 van het ontwerp) niet bijkomend dient te worden gesteund op een andere rechtsgrond, stelde de gemachtigde:

“Veiligheid hangt nauw samen met de vergunning. Artikel 4, laatste lid van de wet van 13 juni 1969 bepaalt dat de ‘Koning bijkomende maatregelen kan opleggen om verontreiniging door pijpleidingen te voorkomen, verminderen of bestrijden.’ De genomen bepalingen omtrent veiligheid kunnen dan ook worden geacht hieronder te vallen, daar deze onder meer het voorkomen van lekken tot doel hebben.”

3.2.1. In het licht van die toelichting kan in beginsel worden aangenomen dat de artikelen 5 en 6 van het ontwerp rechtsgrond vinden in de algemene uitvoeringsbevoegdheid waarover de Koning beschikt, gelezen in samenhang met artikel 4, derde lid, van de wet van 13 juni 1969. Artikel 5 van het ontwerp vindt, naast de voormelde grondwettelijke bepaling en wettelijke bepaling, bijkomend rechtsgrond in het in die bepaling vermelde artikel 17 van de wet van 12 april 1965 en in artikel 7 van de wet van 11 juli 2023.(1) zij het slechts voor de pijpleidingen die stoffen vervoeren die onder die wetten vallen.

3.2.2. Het internationaalrechtelijk kader versterkt het argument dat de Koning op basis van artikel 4, derde lid, van de wet van 13 juni 1969, gelezen in samenhang met de algemene uitvoeringsbevoegdheid, gemachtigd is om ook voor de overige pijpleidingen bijkomende veiligheidsmaatregelen op te leggen, namelijk als een manier om verontreiniging door pijpleidingen te voorkomen. Zoals blijkt uit de memorie van toelichting bij de wet van 22 april 1999 'betreffende de exclusieve economische zone van België in de Noordzee', waarvan artikel 30 het voormeld artikel 4 van de wet van 13 juni 1969 heeft vervangen, is artikel 4 van de wet van 13 juni 1969 geïnspireerd op

*

Portée du projet

2. Le projet d'arrêté royal soumis pour avis fixe les règles applicables aux pipelines visés à l'article 4, alinéa 1er, premier et deuxième tirets, de la loi du 13 juin 1969 'sur l'exploration et l'exploitation des ressources non vivantes de la mer territoriale et du plateau continental'.

Le projet détermine les pipelines qui entrent dans le champ d'application de l'arrêté envisagé (article 2 du projet), fixe les règles applicables en fonction de l'application éventuelle d'autres réglementations, à savoir la loi du 12 avril 1965 'relative au transport de produits gazeux et autres par canalisations' et la loi du 11 juillet 2023 'relative au transport d'hydrogène par canalisations' (articles 3 et 4), soumet les pipelines visés à l'article 2 aux prescriptions de sécurité applicables aux installations de transport en exécution de l'article 17 de la loi du 12 avril 1965 (article 5) et habilite le Roi à déroger aux prescriptions de sécurité visées à l'article 5 (article 6).

Le régime entre en vigueur le jour de sa publication au *Moniteur belge* (article 7).

L'article 8 charge le ministre qui a la Mer du Nord dans ses attributions et le ministre qui a l'Énergie dans ses attributions, chacun en ce qui le concerne, de l'exécution de l'arrêté en projet.

Fondement juridique

3.1. Ainsi qu'il ressort du préambule, le fondement juridique du projet est recherché dans le pouvoir général d'exécution du Roi (article 108 de la Constitution), combiné avec l'article 4 de la loi du 13 juin 1969.

La disposition légale précitée s'énonce comme suit :

« La pose de câbles ou de pipelines

- qui pénètrent dans la mer territoriale ou dans le territoire national
- ou qui sont installés ou utilisés dans le cadre de l'exploration du plateau continental, de l'exploitation des ressources minérales et autres ressources non-vivantes ou d'exploitation d'îles artificielles, d'installations ou d'ouvrages relevant de la juridiction belge est subordonnée à l'obtention d'une autorisation qui est accordée ou retirée selon les modalités déterminées par le Roi.

Pour les pipelines, le tracé doit être approuvé par le Roi, compte tenu de l'exploration du plateau continental, de l'exploitation des ressources minérales et autres ressources non vivantes.

Le Roi peut imposer des mesures supplémentaires pour prévenir, réduire, ou lutter contre la pollution par les pipelines ».

Cette disposition procure en soi un fondement juridique suffisant à tous les articles du projet, sous réserve des observations formulées ci-après.

3.2. Interrogé pour savoir si, en ce qui concerne les prescriptions de sécurité (articles 5 et 6 du projet), il ne faut pas aussi s'appuyer sur un fondement juridique complémentaire, le délégué a déclaré :

« Veiligheid hangt nauw samen met de vergunning. Artikel 4, laatste lid van de wet van 13 juni 1969 bepaalt dat de 'Koning bijkomende maatregelen kan opleggen om verontreiniging door pijpleidingen te voorkomen, verminderen of bestrijden.' De genomen bepalingen omtrent veiligheid kunnen dan ook worden geacht hieronder te vallen, daar deze onder meer het voorkomen van lekken tot doel hebben ».

3.2.1. À la lumière de cette explication, il peut en principe être admis que les articles 5 et 6 du projet trouvent un fondement juridique dans le pouvoir général d'exécution dont dispose le Roi, combiné avec l'article 4, alinéa 3, de la loi du 13 juin 1969. L'article 5 du projet, outre les dispositions constitutionnelle et légale précitées, trouve un fondement juridique complémentaire dans l'article 17 de la loi du 12 avril 1965, visé dans cette disposition, et dans l'article 7 de la loi du 11 juillet 2023 (1), ne fût-ce que pour les pipelines qui transportent des substances entrant dans le champ d'application de ces lois.

3.2.2. Le cadre de droit international renforce l'argument selon lequel le Roi, sur la base de l'article 4, alinéa 3, de la loi du 13 juin 1969, combiné avec le pouvoir général d'exécution, est habilité à imposer des prescriptions de sécurité supplémentaires pour les autres pipelines également, notamment comme une manière de prévenir la pollution par les pipelines. Comme il ressort de l'exposé des motifs de la loi du 22 avril 1999 'concernant la zone économique exclusive de la Belgique en mer du Nord', dont l'article 30 a remplacé l'article 4 précité de la loi du 13 juin 1969, ce dernier article 4 s'inspire de l'article 79 de la Convention des Nations Unies sur le droit de la Mer, faite à Montego

artikel 79 van het Verdrag van de Verenigde Naties inzake het recht van de Zee, gedaan te Montego Bay op 10 december 1982(2) (hierna: het Zeerechtverdrag).(3) Artikel 79 van het Zeerechtverdrag luidt:

“1. Alle staten zijn gerechtigd onderzeese kabels en pijpleidingen op het continentale plat te leggen, overeenkomstig de bepalingen van dit artikel.

2. Onder voorbehoud van zijn recht redelijke maatregelen te nemen voor de exploratie van het continentale plat en de exploitatie van de natuurlijke rijkdommen daarvan en het voorkomen, verminderen en bestrijden van verontreiniging door pijpleidingen, mag de kuststaat het leggen of het onderhoud van onderzeese kabels of pijpleidingen niet belemmeren.

3. Het tracé van de pijpleidingen die op het continentale plat worden gelegd, is onderworpen aan de toestemming van de kuststaat.

4. Niets in dit deel doet afbreuk aan het recht van de kuststaat voorwaarden te stellen voor kabels of pijpleidingen die zijn gebied van territoriale zee binnenkomen, of aan zijn rechtsmacht over kabels en pijpleidingen, aangelegd of gebruikt in verband met de exploratie van zijn continentale plat of de exploitatie van de rijkdommen daarvan of de werkzaamheden van kunstmatige eilanden, installaties en inrichtingen die zich onder zijn rechtsmacht bevinden.

5. Bij het leggen van onderzeese kabels of pijpleidingen houden de staten naar behoren rekening met reeds aanwezige kabels of pijpleidingen. Inzonderheid dienen de mogelijkheden voor het herstellen van bestaande kabels en pijpleidingen niet te worden aangetast.”

Het begrip “verontreiniging” is niet gedefinieerd in het Zeerechtverdrag. Wel wordt het begrip “verontreiniging van het mariene milieu” gedefinieerd als “de rechtstreekse of niet-rechtstreekse inbrenging door de mens van stoffen of energie in het mariene milieu, met inbegrip van de riviermonden, die schadelijke gevolgen heeft of naar alle waarschijnlijkheid zal hebben zoals schade aan de levende rijkdommen en de mariene flora en fauna, gevaar voor de gezondheid van de mens, belemmering van de activiteiten op zee, met inbegrip van het vissen en andere rechtmatige soorten gebruik van de zee, aantasting van de kwaliteit van het zeewater in verband met het gebruik ervan en vermindering van de recreatieve waarde van dit milieu” (artikel 1, lid 1, 4, van het Zeerechtverdrag).

Daaruit volgt dat de beoogde veiligheidsmaatregelen in essentie samenvallen met maatregelen om “verontreiniging” in de zin van artikel 4, derde lid, van de wet van 13 juni 1969 te voorkomen en er dus ook voldoende rechtsgrond is voor de artikelen 5 en 6 van het ontwerp wat de pijpleidingen betreft die niet onder de wetten van 12 april 1965 en 11 juli 2023 vallen.

Bevoegdheid

4. De federale overheid is *ratione loci* residuair bevoegd voor de regelgeving inzake de pijpleidingen in de territoriale zee en kan zich voor de pijpleidingen die onder de wetten van 12 april 1965 en 11 juli 2023 vallen ook beroepen op haar materiële energiebevoegdheden voor de grote infrastructures voor het vervoer, bedoeld in artikel 6, § 1, VII, tweede lid, c), van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’.

Wel moet erop gewezen worden dat de regulering door de federale overheid van pijpleidingen in de zeegebieden waarin België rechtsmacht kan uitoefenen, in het bijzonder in het geval die pijpleidingen niet onder de wetten van 12 april 1965 en 11 juli 2023 vallen en vervolgens ook aan land komen in België, een belangrijke invloed kan hebben op de mogelijkheid voor de gewesten om invulling te geven aan hun bevoegdheden inzake milieubescherming en de eigen bevoegdheden inzake energie. De federale overheid dient daar rekening mee te houden bij haar bevoegdheidsuitoefening, die in overeenstemming moet zijn met het evenredigheidsbeginsel en het beginsel van de federale loyaliteit.

De uitoefening van de federale bevoegdheden in de Belgische zeegebieden mag voorts geen afbreuk doen aan de uitdrukkelijk aan de deelstaten toegewezen bevoegdheden in de Belgische zeegebieden, aan de uitoefening door de deelstaten van hun volle bevoegdheid op hun respectieve grondgebied of aan de uitoefening van de materiële bevoegdheden van de deelstaten in het kader van de internationale samenwerking.(4)

Voorafgaande vormvereisten

5. Artikel 5 van het ontwerp stelt bij verwijzing veiligheidseisen vast die beschouwd kunnen worden als technische voorschriften, die overeenkomstig artikel 5, lid 1, van richtlijn (EU) 2015/1535 van het Europees Parlement en de Raad van 9 september 2015 ‘betreffende een

Bay le 10 décembre 1982 (2) (ci-après : la Convention sur le droit de la mer) (3). L’article 79 de la Convention sur le droit de la mer s’énonce comme suit :

« 1. Tous les États ont le droit de poser des câbles et des pipelines sous-marins sur le plateau continental conformément au présent article.

2. Sous réserve de son droit de prendre des mesures raisonnables pour l’exploration du plateau continental, l’exploitation de ses ressources naturelles et la prévention, la réduction et la maîtrise de la pollution par les pipelines, l’État côtier ne peut entraver la pose ou l’entretien de ces câbles ou pipelines.

3. Le tracé des pipelines posés sur le plateau continental doit être agréé par l’État côtier.

4. Aucune disposition de la présente partie n’affecte le droit de l’État côtier d’établir des conditions s’appliquant aux câbles ou pipelines qui pénètrent dans son territoire ou dans sa mer territoriale, ou sa juridiction sur les câbles et pipelines installés ou utilisés dans le cadre de l’exploration de son plateau continental ou de l’exploitation de ses ressources, ou de l’exploitation d’îles artificielles, d’installations ou d’ouvrages relevant de sa juridiction.

5. Lorsqu’ils posent des câbles ou des pipelines sous-marins, les États tiennent dûment compte des câbles et pipelines déjà en place. Ils veillent en particulier à ne pas compromettre la possibilité de réparer ceux-ci ».

La Convention sur le droit de la mer ne définit pas la notion de « pollution ». Elle définit cependant la notion de « pollution du milieu marin » comme « l’introduction directe ou indirecte, par l’homme, de substances ou d’énergie dans le milieu marin, y compris les estuaires, lorsqu’elle a ou peut avoir des effets nuisibles tels que dommages aux ressources biologiques et à la faune et la flore marines, risques pour la santé de l’homme, entrave aux activités maritimes, y compris la pêche et les autres utilisations légitimes de la mer, altération de la qualité de l’eau de mer du point de vue de son utilisation et dégradation des valeurs d’agrément » (article 1er, paragraphe 1, 4, de la Convention sur le droit de la mer).

Il découle de ce qui précède que les mesures de sécurité visées correspondent essentiellement aux mesures visant à prévenir le « pollution » au sens de l’article 4, alinéa 3, de la loi du 13 juin 1969 et qu’il y a dès lors aussi un fondement juridique suffisant pour les articles 5 et 6 du projet en ce qui concerne les pipelines qui ne relèvent pas des lois des 12 avril 1965 et 11 juillet 2023.

Compétence

4. L’autorité fédérale dispose de la compétence résiduelle *ratione loci* pour la réglementation en matière de pipelines en mer territoriale et, pour les pipelines qui relèvent des lois des 12 avril 1965 et 11 juillet 2023, elle peut aussi invoquer ses compétences matérielles en matière d’énergie pour les grandes infrastructures de transport, visées à l’article 6, § 1er, VII, alinéa 2, c), de la loi spéciale du 8 août 1980 ‘de réformes institutionnelles’.

Il convient toutefois d’observer que la régulation par l’autorité fédérale de pipelines dans les espaces marins dans lesquels la Belgique peut exercer sa juridiction, en particulier dans le cas où ces pipelines ne relèvent pas des lois des 12 avril 1965 et 11 juillet 2023 et arrivent ensuite sur le continent en Belgique, peut avoir une influence considérable sur la possibilité pour les régions de mettre en œuvre leurs compétences en matière de protection de l’environnement et leurs compétences propres en matière d’énergie. L’autorité fédérale doit en tenir compte dans l’exercice de ses compétences, qui doit être conforme au principe de proportionnalité et au principe de la loyauté fédérale.

L’exercice des compétences fédérales dans les espaces marins belges ne peut pas par ailleurs porter atteinte aux compétences expressément attribuées aux entités fédérées dans ces espaces, à l’exercice par les entités fédérées de leur pleine compétence sur leur territoire respectif ou à l’exercice des compétences matérielles des entités fédérées dans le cadre de la coopération internationale (4).

Formalités préalables

5. L’article 5 du projet fixe, par référence, des prescriptions de sécurité pouvant être considérées comme des prescriptions techniques qui, conformément à l’article 5, paragraphe 1, de la directive (UE) 2015/1535 du Parlement européen et du Conseil du

informatieprocedure op het gebied van technische voorschriften en regels betreffende de diensten van de informatiemaatschappij' onverwijld aan de Europese Commissie moeten worden meegedeeld.

Er kan in dit verband worden verwezen naar advies 60.418/3 van 9 januari 2017 over een ontwerp dat geleid heeft tot het koninklijk besluit van 19 maart 2017 'betreffende de veiligheidsmaatregelen inzake de oprichting en de exploitatie van installaties voor vervoer van gasachtige producten en andere door middel van leidingen'. Dat ontwerp vond rechtsgrond in artikel 17 van de wet van 12 april 1965. Destijds werd een aanmelding overeenkomstig richtlijn (EU) 2015/1535 gedaan bij de Europese Commissie.

In dit verband verzocht om mee te delen of ook voor het voorliggend ontwerp nog een dergelijke aanmelding zal gebeuren, stelde de gemachtigde:

«Richtlijn 2015/1535 is van toepassing op producten en diensten van de informatiemaatschappij, niet op diensten in het algemeen.

Artikel 1 van de richtlijn definieert inderdaad een dienst als:

«dienst': elke dienst van de informatiemaatschappij, dat wil zeggen elke dienst die gewoonlijk tegen vergoeding, langs elektronische weg, op afstand en op individueel verzoek van een afnemer van diensten wordt verricht.'

Het vervoer via pijpleidingen, met name een andere dienst dan een dienst van de informatiemaatschappij, valt dus niet binnen het toepassingsgebied van de richtlijn. Daarom zijn de vergunningsregels in het kader van de Gaswet nooit onderworpen geweest aan kennisgeving overeenkomstig voornoemde richtlijn. De verplichtingen in het voorliggende ontwerp-KB hebben met name noch betrekking op industrieel vervaardigde producten, noch op diensten van de informatiemaatschappij in de betekenis van richtlijn 2015/1535.

Wat de veiligheidsvoorschriften betreft die zijn vastgelegd in het Koninklijk Besluit van 19 maart 2017 betreffende de veiligheidsmaatregelen inzake de oprichting en de exploitatie van installaties voor vervoer van gasachtige producten en andere door middel van leidingen, gaat het in feite vooral om voorschriften voor de oprichting of de exploitatie van de vervoersinstallaties. Ze regelen op geen enkele manier de productie of het op de markt brengen van producten. Sommige van deze regels leggen eenvoudigweg (vaak minimale) eigenschappen vast om de componenten te kiezen (bijvoorbeeld de sterkte van het metaal van de buizen die worden samengevoegd tot pijpleidingen) als ze moeten worden gebruikt voor een bepaald doel, voor een bepaalde dienst, namelijk vervoer via pijpleidingen. Deze regels, die van toepassing zijn op de keuze van componenten voor de installaties, zijn in feite altijd gebaseerd op internationale normen.

Artikel 1, paragraaf 1, f) definieert technisch voorschrift als volgt:

'f) technisch voorschrift: een technische specificatie of andere eis of een regel betreffende diensten, met inbegrip van de erop toepasselijke bestuursrechtelijke bepalingen die de jure of de facto moeten worden nageleefd voor de verhandeling, de dienstverrichting, de vestiging van een verrichter van diensten of het gebruik in een lidstaat of in een groot deel van een lidstaat, alsmede de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen, behoudens die bedoeld in artikel 7, van de lidstaten waarbij de vervaardiging, de invoer, de verhandeling of het gebruik van een product dan wel de verrichting of het gebruik van een dienst of de vestiging als dienstverlener wordt verboden.'

Artikel 5, paragraaf 1, RL 2015/1535 bepaalt inzake de mededeling aan de Commissie als volgt (eigen onderlijning):

'1. Onverminderd artikel 7 delen de lidstaten de Commissie onverwijld ieder ontwerp voor een technisch voorschrift mee, tenzij het een integrale omzetting van een internationale of Europese norm betreft, in welk geval louter met een mededeling van de betrokken norm kan worden volstaan. Zij geven de Commissie tevens kennis van de redenen waarom de vaststelling van dit technisch voorschrift nodig is, tenzij die redenen reeds uit het ontwerp zelf blijken.'

Ondanks deze twijfel over de noodzaak tot melding overeenkomstig Richtlijn 2015/1535 werd in 2016 besloten om, met het oog op een maximale rechtszekerheid, toch het ontwerp van koninklijk besluit (dat het koninklijk besluit van 19 maart 2017 zal worden) en de daarvan afgeleide technische codes te notificeren. Drie van deze codes zijn in 2021 herzien en toen ook opnieuw genotificeerd. De documenten met betrekking tot al deze notificatie zijn bijgevoegd. Er zijn nooit opmerkingen of vragen van de Commissie of een lidstaat over deze notificaties geweest.

9 septembre 2015 'prévoyant une procédure d'information dans le domaine des réglementations techniques et des règles relatives aux services de la société de l'information', doivent être immédiatement communiquées à la Commission européenne.

À cet égard, il peut être renvoyé à l'avis 60.418/3 du 9 janvier 2017 sur un projet devenu l'arrêté royal du 19 mars 2017 'relatif aux mesures de sécurité en matière d'établissement et dans l'exploitation des installations de transport de produits gazeux et autres par canalisations'. Ce projet trouvait son fondement juridique dans l'article 17 de la loi du 12 avril 1965. À l'époque, une notification conformément à la directive (UE) 2015/1535 a été faite à la Commission européenne.

Invité à communiquer à ce sujet si une telle notification aura encore lieu pour le projet à l'examen également, le délégué a déclaré :

«Richtlijn 2015/1535 is van toepassing op producten en diensten van de informatiemaatschappij, niet op diensten in het algemeen.

Artikel 1 van de richtlijn definieert inderdaad een dienst als:

'dienst': elke dienst van de informatiemaatschappij, dat wil zeggen elke dienst die gewoonlijk tegen vergoeding, langs elektronische weg, op afstand en op individueel verzoek van een afnemer van diensten wordt verricht.'

Het vervoer via pijpleidingen, met name een andere dienst dan een dienst van de informatiemaatschappij, valt dus niet binnen het toepassingsgebied van de richtlijn. Daarom zijn de vergunningsregels in het kader van de Gaswet nooit onderworpen geweest aan kennisgeving overeenkomstig voornoemde richtlijn. De verplichtingen in het voorliggende ontwerp-KB hebben met name noch betrekking op industrieel vervaardigde producten, noch op diensten van de informatiemaatschappij in de betekenis van richtlijn 2015/1535.

Wat de veiligheidsvoorschriften betreft die zijn vastgelegd in het Koninklijk Besluit van 19 maart 2017 betreffende de veiligheidsmaatregelen inzake de oprichting en de exploitatie van installaties voor vervoer van gasachtige producten en andere door middel van leidingen, gaat het in feite vooral om voorschriften voor de oprichting of de exploitatie van de vervoersinstallaties. Ze regelen op geen enkele manier de productie of het op de markt brengen van producten. Sommige van deze regels leggen eenvoudigweg (vaak minimale) eigenschappen vast om de componenten te kiezen (bijvoorbeeld de sterkte van het metaal van de buizen die worden samengevoegd tot pijpleidingen) als ze moeten worden gebruikt voor een bepaald doel, voor een bepaalde dienst, namelijk vervoer via pijpleidingen. Deze regels, die van toepassing zijn op de keuze van componenten voor de installaties, zijn in feite altijd gebaseerd op internationale normen.

Artikel 1, paragraaf 1, f) definieert technisch voorschrift als volgt:

'f) technisch voorschrift: een technische specificatie of andere eis of een regel betreffende diensten, met inbegrip van de erop toepasselijke bestuursrechtelijke bepalingen die de jure of de facto moeten worden nageleefd voor de verhandeling, de dienstverrichting, de vestiging van een verrichter van diensten of het gebruik in een lidstaat of in een groot deel van een lidstaat, alsmede de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen, behoudens die bedoeld in artikel 7, van de lidstaten waarbij de vervaardiging, de invoer, de verhandeling of het gebruik van een product dan wel de verrichting of het gebruik van een dienst of de vestiging als dienstverlener wordt verboden.'

Artikel 5, paragraaf 1, RL 2015/1535 bepaalt inzake de mededeling aan de Commissie als volgt (eigen onderlijning):

'1. Onverminderd artikel 7 delen de lidstaten de Commissie onverwijld ieder ontwerp voor een technisch voorschrift mee, tenzij het een integrale omzetting van een internationale of Europese norm betreft, in welk geval louter met een mededeling van de betrokken norm kan worden volstaan. Zij geven de Commissie tevens kennis van de redenen waarom de vaststelling van dit technisch voorschrift nodig is, tenzij die redenen reeds uit het ontwerp zelf blijken.'

Ondanks deze twijfel over de noodzaak tot melding overeenkomstig Richtlijn 2015/1535 werd in 2016 besloten om, met het oog op een maximale rechtszekerheid, toch het ontwerp van koninklijk besluit (dat het koninklijk besluit van 19 maart 2017 zal worden) en de daarvan afgeleide technische codes te notificeren. Drie van deze codes zijn in 2021 herzien en toen ook opnieuw genotificeerd. De documenten met betrekking tot al deze notificatie zijn bijgevoegd. Er zijn nooit opmerkingen of vragen van de Commissie of een lidstaat over deze notificaties geweest.

Gezien de hierboven vermelde elementen en het feit dat het ontwerp koninklijk besluit geen nieuwe veiligheidsregels toevoegt, en het koninklijk besluit van 19 maart 2017 dus niet wijzigt, achten wij het niet nodig om dit ontwerp van koninklijk besluit aan te melden overeenkomstig Richtlijn 2015/1535.”

Volgens artikel 1, lid 1, *f*), eerste alinea, van richtlijn (EU) 2015/1535 moet onder technisch voorschrift worden verstaan “een technische specificatie of andere eis of een regel betreffende diensten, met inbegrip van de erop toepasselijke bestuursrechtelijke bepalingen die *de jure* of *de facto* moeten worden nageleefd voor de verhandeling, de dienstverrichting, de vestiging van een verrichter van diensten of het gebruik in een lidstaat of in een groot deel van een lidstaat alsmede de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen, behoudens die bedoeld in artikel 7, van de lidstaten waarbij de vervaardiging, de invoer, de verhandeling of het gebruik van een product dan wel de verrichting of het gebruik van een dienst of de vestiging als dienstverlener wordt verboden”.

Aangezien uit de ontworpen regeling voortvloeit dat het toepassingsgebied van het koninklijk besluit van 19 maart 2017 inzake veiligheidsvereisten voor bepaalde pijpleidingen wordt uitgebreid,⁽⁵⁾ moet dat vereiste worden beschouwd als een bestuursrechtelijke bepaling die minstens *de facto* moet worden nageleefd voor de vervaardiging of het gebruik van de pijpleidingen in kwestie. Uit de omstandigheid dat de Europese Commissie en andere lidstaten in het verleden niet hebben gereageerd op een aanmelding, volgt niet dat de stellers van het ontwerp voor toekomstige wijzigingen of uitbreidingen van het toepassingsgebied van die eerder aangenomen regeling van de verplichting tot aanmelding zijn vrijgesteld. Dat het koninklijk besluit van 19 maart 2017 niet louter strekt tot de integrale omzetting van een internationale of Europese norm, blijkt voorts alleen al uit het verslag aan de Koning bij dit besluit, waar wordt verwezen naar technische normen.⁽⁶⁾

Uit het voorgaande volgt dat de goedkeuring van het ontwerp slechts kan plaatsvinden nadat de wachtermijn van drie maanden voorzien in artikel 6, lid 1, van richtlijn (EU) 2015/1535 is gerespecteerd.

Onderzoek van de tekst

Aanhel

6. Gelet op wat hoger is gesteld bij de rechtsgrond, dient in de aanhel bijkomend te worden verwezen naar artikel 17 van de wet van 12 april 1965 en artikel 7 van de wet van 11 juli 2023.

Artikel 1

7. Er valt op te merken dat de wet van 13 juni 1969 geen definitie omvat van het begrip “pijpleiding” en dat de invulling van dit begrip bij artikel 1, 1°, van het ontwerp tot rechtsonzekerheid aanleiding geeft. Zo deelde de gemachtigde bijvoorbeeld mee dat het begrip “gas” in de zin van de definitie van artikel 1, 1°, van het ontwerp in ruimere zin moet worden begrepen dan de definitie van “gas” in artikel 1, 1°, van de wet van 12 april 1965. De gemachtigde stelde daarbij voor om een andere definitie in te voegen in het ontwerp:

“De term gas hier is ruimer dan deze in de wet van 12 april 1965. Waar de wet van 12 april 1965 spreekt over “elke brandstof” en dus gedefinieerd wordt als brandbaar, gaat het in dit besluit over alle gassen, zowel brandbare als niet-brandbare. Ter verduidelijking kan hiervoor een artikel 1, 7° ingevoegd worden luidende: “gas: elke product dat bij omgevingstemperatuur en -druk gasvormig is.”

De door de gemachtigde voorgestelde definitie geeft echter aanleiding tot interpretatiemoeilijkheden (zo rijst bijvoorbeeld de vraag welke temperatuur de relevante “omgevingstemperatuur” is).⁽⁷⁾ Ook de draagwijdte van het begrip “vloeistof” vermeld in artikel 1, 1°, van het ontwerp kan voorts leiden tot rechtsonzekerheid. Dit begrip heeft in het gewone spraakgebruik een ruime betekenis, waardoor ook bijvoorbeeld drinkbaar water als een vloeistof beschouwd wordt. Het is onduidelijk of ook dergelijke vloeistoffen worden beoogd.

Het verdient aanbeveling om artikel 1 aan te vullen met adequate definities van die begrippen.

Artikel 4

8. Overeenkomstig artikel 4 van het ontwerp zijn, voor de pijpleidingen die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 4 van de wet van 13 juni 1969, maar niet onder het toepassingsgebied van de wet van 12 april 1965 of de wet van 11 juli 2023, de modaliteiten (lees: nadere regels) van toepassing die gelden voor de verlening of de intrekking van de machtigingen voor de vervoersinstallaties die vallen onder het toepassingsgebied van de artikelen 3 en 4 van de wet van 12 april 1965, “met als enige verschil dat de minister altijd als de Koning moet worden gelezen”.

Gezien de hierboven vermelde elementen en het feit dat het ontwerp koninklijk besluit geen nieuwe veiligheidsregels toevoegt, en het koninklijk besluit van 19 maart 2017 dus niet wijzigt, achten wij het niet nodig om dit ontwerp van koninklijk besluit aan te melden overeenkomstig Richtlijn 2015/1535 ».

Selon l’article 1er, paragraphe 1, *f*), premier alinéa, de la directive (UE) 2015/1535, une règle technique doit être comprise comme étant « une spécification technique ou autre exigence ou une règle relative aux services, y compris les dispositions administratives qui s’y appliquent, dont l’observation est obligatoire *de jure* ou *de facto*, pour la commercialisation, la prestation de services, l’établissement d’un opérateur de services ou l’utilisation dans un État membre ou dans une partie importante de cet État, de même que, sous réserve de celles visées à l’article 7, les dispositions législatives, réglementaires et administratives des États membres interdisant la fabrication, l’importation, la commercialisation ou l’utilisation d’un produit ou interdisant de fournir ou d’utiliser un service ou de s’établir comme prestataire de services ».

Dès lors qu’il découle du régime en projet que le champ d’application de l’arrêté royal du 19 mars 2017 est étendu en ce qui concerne les prescriptions de sécurité pour certains pipelines (5), cette prescription doit être considérée comme une disposition administrative dont l’observation est obligatoire au moins *de facto* pour la fabrication ou l’utilisation des pipelines en question. La circonstance que la Commission européenne et d’autres États membres n’ont pas, par le passé, réagi à une notification ne permet pas d’en déduire que les auteurs du projet sont exemptés de l’obligation de notification pour les modifications ou extensions futures du champ d’application de ce régime adopté antérieurement. Par ailleurs, le fait que l’arrêté royal du 19 mars 2017 ne vise pas simplement à transposer intégralement une norme internationale ou européenne ressort déjà ne fût-ce que du rapport au Roi accompagnant cet arrêté, qui fait référence à des normes techniques (6).

Il découle de ce qui précède que le projet ne pourra être approuvé qu’à l’issue de l’observation du délai d’attente de trois mois prévu à l’article 6, paragraphe 1, de la directive (UE) 2015/1535.

Examen du texte

Préambule

6. Compte tenu des observations formulées ci-dessus à propos du fondement juridique, le préambule doit aussi viser l’article 17 de la loi du 12 avril 1965 et l’article 7 de la loi du 11 juillet 2023.

Article 1er

7. Il y a lieu d’observer que la loi du 13 juin 1969 ne contient pas de définition de la notion de « pipeline » et que la définition donnée à cette notion par l’article 1er, 1°, du projet est source d’insécurité juridique. Ainsi, le délégué a par exemple communiqué que la notion de « gaz » au sens de la définition de l’article 1er, 1°, du projet doit être comprise dans un sens plus large que celui de la définition de « gaz » contenue à l’article 1er, 1°, de la loi du 12 avril 1965. À cet égard, le délégué a proposé d’insérer une autre définition dans le projet :

« De term gas hier is ruimer dan deze in de wet van 12 april 1965. Waar de wet van 12 april 1965 spreekt over “elke brandstof” en dus gedefinieerd wordt als brandbaar, gaat het in dit besluit over alle gassen, zowel brandbare als niet-brandbare. Ter verduidelijking kan hiervoor een artikel 1, 7° ingevoegd worden luidende: “gas: elke product dat bij omgevingstemperatuur en -druk gasvormig is ».

La définition proposée par le délégué pose toutefois des problèmes d’interprétation (la question se pose par exemple de savoir quelle température est la « température ambiante » pertinente) (7). En outre, la portée de la notion de « liquide », mentionnée à l’article 1er, 1°, du projet, peut elle aussi être source d’insécurité juridique. Dans le langage courant, cette notion a une signification large, l’eau potable, par exemple, étant également considérée comme un liquide. On n’aperçoit pas si de tels liquides sont également visés.

Il est recommandé de compléter l’article 1er par des définitions adéquates de ces notions.

Article 4

8. Conformément à l’article 4 du projet, les modalités s’appliquant aux pipelines entrant dans le champ d’application de l’article 4 de la loi du 13 juin 1969, mais n’entrant pas dans le champ d’application de la loi du 12 avril 1965 ni de la loi du 11 juillet 2023, sont celles applicables à l’octroi ou au retrait des autorisations pour les installations de transport entrant dans le champ d’application des articles 3 et 4 de la loi du 12 avril 1965, « à la seule différence que le ministre doit toujours être lu comme le Roi ».

Een regeling waarbij de Koning bepaalt dat wettelijke bepalingen in een bepaalde zin moeten “worden gelezen” om overeenkomstig van toepassing te kunnen zijn dient te worden vermeden. Er kan beter voorzien worden in een autonome regeling. Op die manier wordt ook vermeden dat schijnbaar irrelevant vormvoorschriften, zoals de raadpleging van de aardgasvervoersnetbeheerder (artikel 3, tweede lid, van de wet van 12 april 1965) voor pijpleidingen die niet onder de wetten van 12 april 1965 en 11 juli 2023 vallen, door verwijzing van toepassing worden gemaakt.

Artikel 6

9. In artikel 6 van het ontwerp is voorzien in een mogelijkheid voor de Koning om individuele afwijkingen(8) van de in artikel 5 bedoelde algemene veiligheidsvereisten toe te staan op basis van de criteria “risico’s die de pijpleiding in kwestie inhoudt wegens haar ligging in zee en/of het vervoerde product”. In het verslag aan de Koning wordt in dit verband verwezen naar niet-ontvlambare stoffen.

Gevraagd of nader kan worden toegelicht wat de criteria “wegens haar ligging in zee en/of het vervoerde product” precies inhouden, stelde de gemachtigde:

“De veiligheidsregeling is zinvol in de meeste van zijn maatregelen, bijvoorbeeld in termen van het verbod op verankering in de buurt van leidingen of van de drukweerstand. Het gaat dan ook eerder om een geval waarbij een veiligheidsmaatregel te zwaar of overbodig kan geacht worden gezien de aard van het vervoerd product.

In het geval van stikstof bijvoorbeeld, dat noch ontvlambaar noch giftig noch gevaarlijk voor het milieu is en dus minder risico inhoudt in geval van een lek, is het echter denkbaar dat er minder voorzorgsmaatregelen nodig zijn, bijvoorbeeld op het gebied van patrouilles of lekdetectie.”

Het verdient aanbeveling om in plaats van de Koning te machtigen om af te wijken van de vermelde veiligheidsregels te expliciteren dat de Koning die veiligheidsregels kan verstrengen, versoepelen of aanvullen. Er kunnen zich immers ook situaties voordoen waarbij specifieke bijkomende of strengere veiligheidsvoorschriften moeten worden vastgesteld die niet gelden aan land.

Mede in het licht van artikel 23 van de Grondwet zal de Koning bij het uitoefenen van die delegatie bovendien gepast rekening moeten houden met het voorzorgsprincipe, zoals dat door internationale instrumenten zoals het Verdrag van Parijs van 22 september 1992 ‘inzake de bescherming van het marien milieu van de Noordoostelijke Atlantische Oceaan’ (OSPAR-verdrag) wordt opgelegd.(9)

Artikel 6 van het ontwerp moet in het licht van het voorgaande aan een nieuw onderzoek worden onderworpen.

Artikel 7

10. Gevraagd wat de verantwoording is om te voorzien in een inwerkingtreding op de dag van de bekendmaking, antwoordde de gemachtigde:

“Er is geen reden om de onmiddellijke inwerkingtreding te voorzien. Deze bepaling zal dan ook geschrapt worden waardoor de standaardtermijn van 10 dagen na publicatie zal gelden voor de inwerkingtreding van het voorliggend besluit.”

Met die aanpak kan worden ingestemd.

De Griffier,
Wim GEURTS

De Voorzitter,
Pierre LEFRANC

Nota’s

(1) Overeenkomstig artikel 7 van de wet van 11 juli 2023 zijn de artikelen 17 en 17/1 van de wet van 12 april 1965 van toepassing op installaties waarvoor een waterstofvervoersvergunning is toegekend.

(2) Aan dit verdrag is instemming verleend bij wet van 18 juni 1998 ‘houdende instemming met het Verdrag van de Verenigde Naties inzake het recht van de Zee, gedaan te Montego Bay op 10 december 1982 en de Overeenkomst inzake de tenuitvoerlegging van deel XI van het Verdrag van de Verenigde Naties inzake het recht van de Zee van 10 december 1982, gedaan te New York op 28 juli 1994’.

(3) *Parl.St.* Kamer 1998-99, nr. 1902/1, 14.

(4) Adv.RvS 71.158/1 van 13 mei 2022 over een voorontwerp dat heeft geleid tot de wet van 11 december 2022 ‘ter bescherming van het marien milieu en ter organisatie van de mariene ruimtelijke planning in de Belgische zeegebieden’, opmerking 3.

(5) De gemachtigde verklaarde in dit verband: “(...) het KB 19 maart 2017 was tot voor kort enkel van toepassing op pijpleidingen (vervoersinstallatie) voor het vervoer van producten die onder de gaswet vallen, met dit KB wordt beoogd om de bepalingen van het KB

Il convient d’éviter un dispositif dans lequel le Roi détermine que des dispositions légales doivent « être lues » dans un certain sens pour être applicables par analogie. Mieux vaut prévoir un dispositif autonome. De cette manière, on évite également que des formalités manifestement dénuées de pertinence, telles que la consultation du gestionnaire du réseau de transport de gaz naturel (article 3, alinéa 2, de la loi du 12 avril 1965) pour des pipelines qui ne relèvent pas des lois des 12 avril 1965 et 11 juillet 2023, soient rendues applicables par référence.

Article 6

9. L’article 6 du projet prévoit la possibilité pour le Roi d’autoriser des dérogations individuelles (8) aux prescriptions de sécurité générales visées à l’article 5 sur la base des critères « risques posés par le pipeline en question en raison de son emplacement en mer et/ou du produit transporté ». Le rapport au Roi renvoie à cet égard à des substances ininflammables.

Invité à préciser davantage la portée des critères « en raison de son emplacement en mer et/ou du produit transporté », le délégué a déclaré ce qui suit :

« De veiligheidsregeling is zinvol in de meeste van zijn maatregelen, bijvoorbeeld in termen van het verbod op verankering in de buurt van leidingen of van de drukweerstand. Het gaat dan ook eerder om een geval waarbij een veiligheidsmaatregel te zwaar of overbodig kan geacht worden gezien de aard van het vervoerd product.

In het geval van stikstof bijvoorbeeld, dat noch ontvlambaar noch giftig noch gevaarlijk voor het milieu is en dus minder risico inhoudt in geval van een lek, is het echter denkbaar dat er minder voorzorgsmaatregelen nodig zijn, bijvoorbeeld op het gebied van patrouilles of lekdetectie ».

Au lieu d’habiliter le Roi à déroger aux règles de sécurité mentionnées, il est recommandé de préciser que le Roi peut les renforcer, les assouplir ou les compléter. Il peut en effet se produire également des situations nécessitant d’adopter des prescriptions de sécurité spécifiques supplémentaires ou plus strictes qui ne s’appliquent pas sur le continent.

À la lumière notamment de l’article 23 de la Constitution, lors de l’exercice de cette délégation, le Roi devra en outre tenir compte du principe de précaution, imposé par des instruments internationaux tels que la Convention de Paris du 22 septembre 1992 ‘pour la protection du milieu marin de l’Atlantique du Nord-Est’ (Convention OSPAR) (9).

L’article 6 du projet devra faire l’objet d’un nouvel examen au regard des considérations qui précèdent.

Article 7

10. Invité à fournir une justification pour prévoir une entrée en vigueur le jour de la publication, le délégué a répondu ce qui suit :

« Er is geen reden om de onmiddellijke inwerkingtreding te voorzien. Deze bepaling zal dan ook geschrapt worden waardoor de standaardtermijn van 10 dagen na publicatie zal gelden voor de inwerkingtreding van het voorliggend besluit ».

On peut se rallier à cette manière de procéder.

Le Greffier,
Wim GEURTS

Le Président,
Pierre LEFRANC

Notes

(1) Conformément à l’article 7 de la loi du 11 juillet 2023, les articles 17 et 17/1 de la loi du 12 avril 1965 sont applicables aux installations pour lesquelles une autorisation de transport d’hydrogène a été octroyée.

(2) La loi du 18 juin 1998 ‘portant assentiment à la Convention des Nations Unies sur le droit de la Mer, faite à Montego Bay le 10 décembre 1982 et l’Accord relatif à l’application de la partie XI de la Convention des Nations Unies sur le droit de la Mer du 10 décembre 1982, fait à New York le 28 juillet 1994’ a porté assentiment à cette Convention.

(3) *Doc. parl.*, Chambre, 1998-99, n° 1902-1, p. 14.

(4) Avis C.E. 71.158/1 du 13 mai 2022 sur un avant-projet devenu la loi du 11 décembre 2022 ‘visant la protection du milieu marin et l’organisation de l’aménagement des espaces marins belges’, observation 3.

(5) Le délégué a déclaré à cet égard : « (...) het KB 19 maart 2017 was tot voor kort enkel van toepassing op pijpleidingen (vervoersinstallatie) voor het vervoer van producten die onder de gaswet vallen, met dit KB wordt beoogd om de bepalingen van het KB 19 maart 2017 van

19 maart 2017 van toepassing te verklaren op alle offshore pijpleidingen (ongeacht het product dat vervoerd wordt) overeenkomstig artikel 4 wet van 13 juni 1969". Zie in dit verband de bespreking hoger *sub* 3.

(6) Er wordt verwezen naar "NBN EN.1594, NBN EN.12007, NBN EN.12186, NBN EN.12583 en NBN EN.14161".

(7) Vgl. met de definitie van "gas" in artikel 1, 1°, van de wet van 12 april 1965, namelijk "elke brandstof die gasvormig is bij een temperatuur van 15 graden Celsius en onder een absolute druk van 1,01325 bar".

(8) Er wordt in de tekst van artikel 6 immers verwezen naar "de pijpleiding in kwestie".

(9) Zie artikel 2, lid 2, *a)*, van het OSPAR-verdrag, dat volkomen uitwerking heeft overeenkomstig de wet van 11 mei 1995 houdende goedkeuring van het Verdrag inzake de bescherming van het marien milieu van de Noordoostelijke Atlantische Oceaan, Bijlagen I, II, III en IV, en de Aanhangsels 1 en 2, gedaan te Parijs op 22 september 1992'.

18 APRIL 2024. — Koninklijk besluit tot vaststelling van de modaliteiten voor de verlening of de intrekking van de machtiging bedoeld in artikel 4 van de wet van 13 juni 1969 inzake de exploratie en de exploitatie van niet-levende rijkdommen van de territoriale zee en het continentaal plat met betrekking tot het leggen en exploiteren van pijpleidingen in het Belgische deel van de Noordzee

FILIP, Koning der Belgen,
Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen, Onze Groot.

Gelet op de Grondwet, artikel 108;

Gelet op de wet van 13 juni 1969 inzake de exploratie en de exploitatie van niet-levende rijkdommen van de territoriale zee en het continentaal plat, artikel 4, vervangen bij de wet van 22 april 1999;

Gelet op de wet van 12 april 1965 betreffende het vervoer van gasachtige producten en andere door middel van leidingen, artikel 17, hersteld bij de wet van 8 mei 2014;

Gelet op de wet van 11 juli 2023 betreffende het vervoer van waterstof door middel van leidingen, artikel 7;

Gelet op het advies van de Inspecteur van Financiën, gegeven op 25 augustus 2023;

Gelet op het advies 74.948/16 van de Raad van State, gegeven op 18 december 2023, met toepassing van artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Gelet op de mededeling aan de Europese Commissie, op 12 januari 2024, met toepassing van artikel 5, paragraaf 1, van richtlijn 2015/1535/EU van het Europees Parlement en de Raad van 9 september 2015 betreffende een informatie-procedure op het gebied van technische voorschriften en regels betreffende de diensten van de informatiemaatschappij;

Overwegende het belang, met het oog op administratieve vereenvoudiging en een eenduidig kader voor vergunningverlening, van de toepassing van een geharmoniseerd vergunnings- en veiligheidsregeling met betrekking tot pijpleidingen gelegen in het Belgische deel van de Noordzee, ongeacht de aard van het vervoerde product;

Overwegende de noodzaak om voor deze pijpleidingen veiligheidsregels te bepalen teneinde elk risico te voorkomen op lekkage die schadelijk kan zijn voor het milieu, overeenkomstig de wet van 13 juni 1969 inzake de exploratie en de exploitatie van niet-levende rijkdommen van de territoriale zee en het continentaal plat;

Overwegende de wet van 12 april 1965 betreffende het vervoer van gasachtige producten en andere door middel van leidingen;

Overwegende het koninklijk besluit van 14 mei 2002 betreffende de vervoersvergunning voor gasachtige producten en andere door middel van leidingen;

Overwegende het koninklijk besluit van 19 maart 2017 betreffende de veiligheidsmaatregelen inzake de oprichting en de exploitatie van installaties voor vervoer van gasachtige producten en andere door middel van leidingen;

toepassing te verklaren op alle offshore pijpleidingen (ongeacht het product dat vervoerd wordt) overeenkomstig artikel 4 wet van 13 juni 1969 ». Voir à ce sujet l'examen réalisé plus haut au point 3.

(6) Il est renvoyé aux normes « NBN EN.1594, NBN EN.12007, NBN EN.12186, NBN EN.12583 et NBN EN.14161 ».

(7) Comp. avec la définition de « gaz » à l'article 1er, 1°, de la loi du 12 avril 1965, à savoir « tout produit combustible qui est à l'état gazeux à la température de 15 degrés centigrades Celsius et à la pression absolue de 1,01325 bar ».

(8) En effet, le texte de l'article 6 renvoie au « pipeline en question ».

(9) Voir l'article 2, paragraphe 2, *a)*, de la Convention OSPAR, qui sort ses pleins effets conformément à la loi du 11 mai 1995 portant approbation de la Convention pour la protection du milieu marin de l'Atlantique du Nord-Est, annexes I, II, III et IV, appendices 1 et 2, faits à Paris le 22 septembre 1992'.

18 AVRIL 2024. — Arrêté royal déterminant les modalités d'octroi ou de retrait de l'autorisation mentionnée à l'article 4 de la loi du 13 juin 1969 sur l'exploration et l'exploitation des ressources non vivantes de la mer territoriale et du plateau continental en ce qui concerne la pose et l'exploitation de pipelines dans la partie belge de la mer du Nord

PHILIPPE, Roi des Belges,
A tous, présents et à venir, Salut.

Vu la Constitution, l'article 108 ;

Vu la loi du 13 juin 1969 sur l'exploration et l'exploitation des ressources non vivantes de la mer territoriale et du plateau continental, l'article 4, remplacé par la loi du 22 avril 1999 ;

Vu la loi du 12 avril 1965 relative au transport de produits gazeux et autres par canalisations, l'article 17, rétabli par la loi du 8 mai 2014 ;

Vu la loi du 11 juillet 2023 relative au transport d'hydrogène par canalisations, l'article 7 ;

Vu l'avis de l'Inspecteur des Finances, donné le 25 août 2023 ;

Vu l'avis 74.948/16 du Conseil d'Etat, donné le 18 décembre 2023, en application de l'article 84, § 1er, alinéa 1er, 2°, des lois sur le Conseil d'Etat, coordonnées le 12 janvier 1973 ;

Vu la communication à la Commission européenne, le 12 janvier 2024, en application de l'article 5, paragraphe 1er, de la directive 2015/1535/UE du Parlement européen et du Conseil du 9 septembre 2015 prévoyant une procédure d'information dans le domaine des réglementations techniques et des règles relatives aux services de la société de l'information ;

Considérant l'intérêt qu'il y a, par souci de simplification administrative et d'unicité du cadre d'autorisation, à appliquer aux pipelines situés dans la partie belge de la mer du Nord, quel que soit la nature du fluide transporté, les mêmes règles générales d'autorisation et de sécurité ;

Considérant la nécessité de prévoir pour ces pipelines des règles de sécurité afin de prévenir tout risque de fuite potentiellement préjudiciable à l'environnement, conformément à l'article 4 de la loi du 13 juin 1969 sur l'exploration et l'exploitation des ressources non vivantes de la mer territoriale et du plateau continental ;

Considérant la loi du 12 avril 1965 relative au transport de produits gazeux et autres par canalisations ;

Considérant l'arrêté royal du 14 mai 2002 relatif à l'autorisation de transport de produits gazeux et autres par canalisations ;

Considérant l'arrêté royal du 19 mars 2017 relatif aux mesures de sécurité en matière d'établissement et dans l'exploitation des installations de transport de produits gazeux et autres par canalisations ;

Overwegende de wet van 11 juli 2023 betreffende het vervoer van waterstof door middel van leidingen;

Op de voordracht van de Minister van Noordzee en van de Minister van Energie,

Hebben Wij besloten en besluiten Wij :

HOOFDSTUK 1. — *Définities*

Artikel 1. Voor de toepassing van dit besluit wordt verstaan onder:

1° "pijpleiding": leiding voor het vervoer van gas of vloeistoffen, ongeacht de aard van de vervoerde vloeistof, zoals bedoeld in artikel 4 van de wet van 13 juni 1969;

2° "gas": elk product of mengsel van producten dat gasvormig is bij een temperatuur van 15 graden Celsius en onder een absolute druk van 1,01325 bar;

3° "vloeistof": elk product of mengsel van producten dat vloeibaar is bij een temperatuur van 15 graden Celsius en onder een absolute druk van 1,01325 bar;

4° "wet van 13 juni 1969": de wet van 13 juni 1969 inzake de exploratie en de exploitatie van niet-levende rijkdommen van de territoriale zee en het continentaal plat;

5° "wet van 12 april 1965": de wet van 12 april 1965 betreffende het vervoer van gasachtige producten en andere door middel van leidingen;

6° "wet van 11 juli 2023": de wet van 11 juli 2023 betreffende het vervoer van waterstof door middel van leidingen;

7° "Algemene Directie Energie": de algemene directie Energie van de Federale Overheidsdienst Economie, K.M.O., Middenstand en Energie;

8° "Algemene Directie Kwaliteit en Veiligheid": de algemene directie Kwaliteit en Veiligheid van de Federale Overheidsdienst Economie, K.M.O., Middenstand en Energie.

HOOFDSTUK 2. — *Toepassingsgebied*

Art. 2. Dit besluit is van toepassing op de pijpleidingen bedoeld in artikel 4, eerste lid, eerste en tweede streepje, van de wet van 13 juni 1969.

HOOFDSTUK 3. — *Criteria en procedure voor de verlening en intrekking van de machtiging*

Art. 3. Voor de pijpleidingen die zowel onder het toepassingsgebied van de wet van 13 juni 1969 alsook onder het toepassingsgebied van de wet van 12 april 1965 vallen, zijn de criteria, de voorwaarden en de procedures voor de verlening en intrekking van de machtiging bepaald krachtens artikel 4 van de wet van 12 april 1965 van toepassing. Ingevolge de toepassing van voornoemde procedures wordt één koninklijk besluit genomen dat tegelijkertijd geldt als vergunning bedoeld in artikel 3 van de wet van 12 april 1965 en als machtiging bedoeld in artikel 4 van de wet van 13 juni 1969. Datzelfde besluit bevat eveneens een beslissing over het tracé van de pijpleiding en desgevallend bijkomende maatregelen bedoeld in artikel 4 van de wet van 13 juni 1969.

Voor de pijpleidingen die zowel onder het toepassingsgebied van de wet van 13 juni 1969 alsook onder het toepassingsgebied van de wet van 11 juli 2023 vallen, zijn de criteria, de voorwaarden en de procedures voor de verlening en intrekking van de machtiging bepaald krachtens artikel 4 van de wet van 11 juli 2023 van toepassing. Ingevolge de toepassing van voornoemde procedures wordt één koninklijk besluit genomen dat tegelijkertijd geldt als vergunning bedoeld in artikel 4 van de wet van 11 juli 2023 en als machtiging bedoeld in artikel 4 van de wet van 13 juni 1969. Datzelfde besluit bevat eveneens een beslissing over het tracé van de pijpleiding en desgevallend bijkomende maatregelen bedoeld in artikel 4 van de wet van 13 juni 1969.

Art. 4. Voor de pijpleidingen die vallen onder toepassingsgebied van artikel 4 van de wet van 13 juni 1969 maar niet onder het toepassingsgebied van de wet van 12 april 1965 en ook niet van de wet van 11 juli 2023, zijn de modaliteiten voor de verlening of de intrekking van de machtigingen bedoeld in artikel 4 van de wet van 13 juni 1969, deze die van toepassing zijn op de vervoersinstallaties die vallen onder het toepassingsgebied van artikelen 3 en 4 van de wet van 12 april 1965 met als enige verschil dat de minister altijd als de Koning moet worden gelezen.

Considérant la loi du 11 juillet 2023 relative au transport d'hydrogène par canalisations ;

Sur la proposition du Ministre de la Mer du Nord et de la Ministre de l'Énergie,

Nous avons arrêté et arrêtons :

CHAPITRE 1er. — *Définitions*

Article 1er. Pour l'application du présent arrêté, il faut entendre par :

1° « pipeline » : canalisation de transport de gaz ou de liquide, quel que soit la nature du fluide transporté, telle que visée à l'article 4 de la loi du 13 juin 1969 ;

2° « gaz » : tout produit ou mélange de produits qui est à l'état gazeux à la température de 15 degrés Celsius et à la pression absolue de 1,01325 bar ;

3° « liquide » : tout produit ou mélange de produits qui est à l'état liquide à la température de 15 degrés Celsius et à la pression absolue de 1,01325 bar ;

4° "loi 13 juin 1969" : la loi du 13 juin 1969 sur l'exploration et l'exploitation des ressources non vivantes de la mer territoriale et du plateau continental ;

5° "loi du 12 avril 1965" : la loi du 12 avril 1965 relative au transport de produits gazeux et autres par canalisations ;

6° "loi du 11 juillet 2023" : la loi du 11 juillet 2023 relative au transport d'hydrogène par canalisations ;

7° "Direction générale de l'Énergie" : la direction générale de l'Énergie du Service public fédéral Economie, P.M.E., Classes moyennes et Énergie ;

8° "Direction générale Qualité et Sécurité" : la direction générale Qualité et Sécurité du Service public fédéral Economie, P.M.E., Classes moyennes et Énergie.

CHAPITRE 2. — *Champ d'application*

Art. 2. Le présent arrêté s'applique aux pipelines visés à l'article 4, alinéa 1er, premier et deuxième tirets de la loi du 13 juin 1969.

CHAPITRE 3. — *Critères et procédure d'octroi et de retrait des autorisations*

Art. 3. Pour les pipelines entrant dans le champ d'application de la loi du 13 juin 1969 ainsi que dans le champ d'application de la loi du 12 avril 1965, les critères, conditions et modalités d'octroi et de retrait des autorisations sont déterminés conformément à l'article 4 de la loi du 12 avril 1965. Suite à l'application des procédures susvisées, il est pris un arrêté royal qui vaut simultanément comme autorisation visée à l'article 3 de la loi du 12 avril 1965 et comme autorisation visée à l'article 4 de la loi du 13 juin 1969. Le même arrêté contient également une décision sur le tracé de la canalisation et, le cas échéant, des mesures complémentaires visées à l'article 4 de la loi du 13 juin 1969.

Pour les pipelines entrant dans le champ d'application de la loi du 13 juin 1969 ainsi que dans le champ d'application de la loi du 11 juillet 2023, les critères, conditions et modalités d'octroi et de retrait des autorisations sont déterminés conformément à l'article 4 de la loi du 11 juillet 2023. Suite à l'application des procédures susvisées, il est pris un arrêté royal qui vaut simultanément comme autorisation visée à l'article 4 de la loi du 11 juillet 2023 et comme autorisation visée à l'article 4 de la loi du 13 juin 1969. Le même arrêté contient également une décision sur le tracé de la canalisation et, le cas échéant, des mesures complémentaires visées à l'article 4 de la loi du 13 juin 1969.

Art. 4. Pour les pipelines entrant dans le champ d'application de l'article 4 de la loi du 13 juin 1969 mais n'entrant pas dans le champ d'application de la loi du 12 avril 1965 ni de la loi du 11 juillet 2023, les modalités d'octroi ou de retrait de l'autorisation mentionnée à l'article 4 de la loi du 13 juin 1969, sont celles applicables aux installations de transport entrant dans le champ d'application des articles 3 et 4 de la loi du 12 avril 1965 à la seule différence que le ministre doit toujours être lu comme le Roi.

HOOFDSTUK 4. — *Veiligheidsregels*

Art. 5. De pijpleidingen bedoeld in artikel 4 van de wet van 13 juni 1969 zijn onderworpen aan dezelfde veiligheidsvereisten als deze die van toepassing zijn op de vervoersinstallaties die vallen onder het toepassingsgebied van de wet van 12 april 1965, met name de bepalingen genomen ter uitvoering van artikel 17 van deze wet.

Art. 6. De Koning kan, op advies van de Algemene Directie Energie of van de Algemene Directie Kwaliteit en Veiligheid, veiligheidsregels verstrengen, versoepelen of aanvullen indien blijkt dat de in artikel 5 bedoelde veiligheidsvoorschriften onvoldoende of onevenredig zijn in verhouding tot de risico's die de desbetreffende pijpleiding inhoudt wegens haar ligging in zee en/of het vervoerde product.

HOOFDSTUK 5. — *Slotbepalingen*

Art. 7. De minister bevoegd voor de Noordzee en de minister bevoegd voor Energie zijn, ieder wat hem betreft, belast met de uitvoering van dit besluit.

Gegeven te Brussel, 18 april 2024.

FILIP

Van Koningswege :

De Minister van Noordzee,
P. VAN TIGCHELT

De Minister van Energie,
T. VAN DER STRAETEN

CHAPITRE 4. — *Règles de sécurité*

Art. 5. Les pipelines visés à l'article 4 de la loi du 13 juillet 1969 sont soumis aux mêmes prescriptions portant sur la sécurité que celles d'application aux installations de transport tombant sous le champ d'application de la loi du 12 avril 1965, notamment les dispositions prises en exécution de l'article 17 de cette loi.

Art. 6. Le Roi peut, sur avis de la direction générale de l'Énergie ou de la direction générale de la Qualité et de la Sécurité, renforcer, assouplir ou ajouter des règles de sécurité s'il apparaît que les prescriptions portant sur la sécurité visées à l'article 5 sont insuffisantes ou disproportionnées par rapport aux risques posés par le pipeline en question en raison de son emplacement en mer et/ou du produit transporté.

CHAPITRE 5. — *Dispositions finales*

Art. 7. Le ministre qui a la Mer du Nord dans ses attributions et le ministre qui a l'Énergie dans ses attributions sont chargés, chacun en ce qui le concerne, de l'exécution du présent arrêté.

Donné à Bruxelles, le 18 avril 2024

PHILIPPE

Par le Roi :

Le Ministre de la Mer du Nord,
P. VAN TIGCHELT

La Ministre de l'Énergie,
T. VAN DER STRAETEN

FEDERALE OVERHEIDSDIENST ECONOMIE,
K.M.O., MIDDENSTAND EN ENERGIE

[C – 2024/004388]

22 APRIL 2024. — Koninklijk besluit tot wijziging van het besluit van de Regent van 26 mei 1948 waarbij het verzoekschrift van het Verbond der Keramische Nijverheid van België, strekkend tot het erkennen van het Centrum voor Wetenschappelijk Onderzoek der Belgische Keramische Nijverheid en het goedkeuren zijner statuten, wordt ingewilligd en tot goedkeuring van zijn nieuwe statuten

FILIP, Koning der Belgen,

Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen, Onze Groet.

Gelet op de besluitwet van 30 januari 1947 tot vaststelling van het statuut van oprichting en werking van de Centra belast met de bevordering en de coördinatie van de technische vooruitgang van de verschillende takken van 's lands bedrijfsleven door het wetenschappelijk onderzoek, artikel 18;

Gelet op het besluit van de Regent van 26 mei 1948 waarbij het verzoekschrift van het Verbond der Keramische Nijverheid van België, strekkend tot het erkennen van het Centrum voor Wetenschappelijk Onderzoek der Belgische Keramische Nijverheid en het goedkeuren zijner statuten, wordt ingewilligd;

Gelet op het voorstel van statuten aangenomen door de Algemene Raad van het Centrum voor Wetenschappelijk Onderzoek der Belgische Keramische Nijverheid tijdens zijn zitting van 3 februari 2023;

Op de voordracht van de Minister van Economie,

Hebben Wij besloten en besluiten Wij :

Artikel 1. In het besluit van de Regent van 26 mei 1948 waarbij het verzoekschrift van het Verbond der Keramische Nijverheid van België, strekkend tot het erkennen van het Centrum voor Wetenschappelijk Onderzoek der Belgische Keramische Nijverheid en het goedkeuren zijner statuten, wordt ingewilligd, wordt de bijlage, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 20 oktober 1964, vervangen door de bijlage gevoegd bij dit besluit.

Art. 2. De minister bevoegd voor Economie is belast met de uitvoering van dit besluit.

Gegeven te Brussel, 22 april 2024.

FILIP

Van Koningswege :

De Minister van Economie,
P.-Y. DERMAGNE

SERVICE PUBLIC FEDERAL ECONOMIE,
P.M.E., CLASSES MOYENNES ET ENERGIE

[C – 2024/004388]

22 AVRIL 2024. — Arrêté royal modifiant l'arrêté du Régent du 26 mai 1948 accueillant la requête introduite par la Fédération des Industries céramiques de Belgique, tendant à la reconnaissance du Centre de Recherches de l'Industrie belge de la Céramique et à l'agrégation de ses statuts et agréant ses nouveaux statuts

PHILIPPE, Roi des Belges,

A tous, présents et à venir, Salut.

Vu l'arrêté-loi du 30 janvier 1947 fixant le statut de création et de fonctionnement des Centres chargés de promouvoir et de coordonner le progrès technique des diverses branches de l'économie nationale par la recherche scientifique, l'article 18 ;

Vu l'arrêté du Régent du 26 mai 1948 accueillant la requête introduite par la Fédération des Industries céramiques de Belgique, tendant à la reconnaissance du Centre de Recherches de l'Industrie belge de la Céramique et à l'agrégation de ses statuts ;

Vu la proposition des statuts adoptée par le Conseil général du Centre de Recherches de l'Industrie belge de la Céramique en sa séance du 3 février 2023 ;

Sur la proposition du Ministre de l'Économie,

Nous avons arrêté et arrêtons :

Article 1er. Dans l'arrêté du Régent du 26 mai 1948 accueillant la requête introduite par la Fédération des Industries céramiques de Belgique, tendant à la reconnaissance du Centre de Recherches de l'Industrie belge de la Céramique et à l'agrégation de ses statuts, l'annexe, modifiée par l'arrêté royal du 20 octobre 1964, est remplacée par l'annexe jointe au présent arrêté.

Art. 2. Le ministre qui a l'Économie dans ses attributions est chargé de l'exécution du présent arrêté.

Donné à Bruxelles, le 22 avril 2024.

PHILIPPE

Par le Roi :

Le Ministre de l'Économie,
P.-Y. DERMAGNE